

כעזרת
השם
יתברך

ספר

הערב רב

וכל המסתעף

חלק י"ד

על פי ספר הקדוש

מגלה עמוקות

על התורה

להמקובל האלקי מודינו

רבי נתן נטע שפירא זיע"א

יוצא לאור בעזהשי"ת על ידי

הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

יומא דהילולא דליה, י"ג אב תשס"ד לפ"ק

עיה"ק ירושלים תובב"א

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק י"ד

על פי ספה"ק מגלה עמוקות על התורה
להמקובל האלקי מודינו רבי נתן נטע שפירא זי"ע"א

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שכתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זי"ע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין להם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים, כמבואר בזהר חדש וז"ל (זהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו — ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של **הָבָה גְּבִיָּה לָנוּ עִיר וּמִקְדָּשׁ וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם** (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זי"ע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרחיב תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

הצדיק המקובל האלקי קדוש ונורא,
 מרנא ורבנא קודש קדשים בעל מקובל
 גדול ונורא מן הקדמונים בקש"ת מורינא
 רבי נתן נטע שפירא זצ"ל זי"ע ועבי"א
 אב"ד ור"מ דק"ק קראקא המעטירה (בימי
 רבינו הב"ח זל"ה) בחגה"ק מו"ה שלמה
 זצ"ל, מגלה לנו סודות נוראים ונפלאים
 בספרו הקדוש מגלה עמוקות, מה שקיבל
 מפי אליהו הנביא זכור לטוב (פנחס זה אליהו
 המקנא קנאה גדולה לאלקים) בעניני ה"ערב רב!"
 וז"ל לרגל יומא דהילולא קדישא שלו שחל ביום
 שבת קודש ואתחנן-נחמו, וי"ג לחודש מנחם אב
 דהאי שתא שנת ה' אלפים תשס"ד לפ"ג

כה נחקק על מציבתו:

פה נטמן איש אלקי קדוש מן הקדמונים. מגלה
 עמוקות רזין ומטמונים. הוא שאומרים עליו
שדיבר אתו אליהו פנים אל פנים. הגאון אב"ד
 ור"מ מו"ה נתן נטע בן מו"ה שלמה שפירא זצ"ל,
 נפטר ביום ד' י"ג אב שצ"ג לפ"ק תנצב"ה.

במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
 דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמייהו וכו', עם
 היות שפשטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
 התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
 אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
 יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
 סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
 במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
 בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
 הכתוב ונעשה לנו שם. בכתוב בספר הזוהר בפרשת
 בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
 מינים מהם הוא הנקרא כת גבורים דעליהו אתמר
 המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
 דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושון
 בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
 לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
 בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שלייתו על פניו
 ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת תולדות.....טז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תולדותטז

- א. וערב רב באמצע סימנם סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרי סערה.....טז
- ב. בשעת מנחה מתעורר מדת הדין, כי פנה יום כי ינמו צללי ערב, לכן צריך לזיזת ביותר בתפלת מנחה כמו שאמר יעקב מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו, עבור עשו שבא שולמן ידידיה בסוד וירא העם כי בשש, באה שעה שית שעתין בתראין דיומא, בסוד ערב רב.....טז

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת וישלח.....טז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וישלחטז

- ג. תפילת המנחה צריכין אנו לזיזת בה יותר, לפי שהיא שלוחה עבור מדרתו של יצחק שיונק ממנה עשו, כמו שכתוב: אוי נא לנו כי פנה יום כי ינמו צללי ערב, לכן וירא העם כי באו שש, והגיע ערב רב זמן ניקת החיצונים – והנה גם הוא אחרינו, תפילת ערבית שתיקן יעקב כו' – תפילת שחרית כי הבוקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם, ברוך יחד ככבי בקר, אז ויריעו כל המקטרגים.....טז

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת ויגש.....יז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויגשיז

- ד. ערב רב עלה אתם, רפ"ח ניצוצות שהעלו ממצרים מנין ר"ב – כי ירדו לשבור ב"ר – ערב ר"ב – מנין רב עלה אתם – ויוסף ישית ידו על עיניך, כי יוסף הורד למצרים לשבור ב"ר, שהוא צדיק אוכל לשובע נפשו, לתקן הנפשות – גם עלה, ג"ם ערב רב עלה.....יז
- ה. ק"ל שנה של יעקב אבינו, כנגד ק"ל שנים שהוליד אדם הראשון רוחין שדין ולילין – כשנולד משה אז כלו ופסקו כולם – יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה משם ולא נמות, לבא בקדושה ולא בקליפה, שרגליה יורדת מות – רדו שמה אותיות משה, כי מן רדו צריך לנכות כל פ' שנה של משה, שאז ה' הנשמות מסיטרא דטוב, נשארין רק ק"ל שנה, כנגד ק"ל שנה של אדה"ר שהוליד שידים, ואח"כ הוליד שת בדמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שהיו במצרים נשאר פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת – שופריה דיעקב, שפרה מלשון תיקון, מעין שופריה דאדה"ר – פרעה שידע זה, אמר כל

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

טוב ארץ מצרים לכם הוא – ואותם הנשמות מל יוסף במצרים כדי לצרף וללבן אותם – וניצוצות אלו באו בדור המבול ובדור הפלגה, גם הם הטאו בעון זה שהשחיתו זרעם – ויוסף ברית העליון הכנים והחזיר אותם לקדושה זה סוד ואת העם העביר יוסף לערים מקצה גבול מצרים, אלו שהעביר יוסף הם אותם שמל וטלטלם לצרפם וללבנם, ואלו הם ערב רב, זה שאמר יעקב רב עוד יוסף בני חי, שיוסף החיה בברית מילה ערב רב שמל אותם, ולפי שארץ מצרים ערות הארץ ויוסף סוד ברית לכן גלו לשם, וע"י יוסף ניתקן הכל

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת וארא..... כ

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וארא כ

ו. לפי שאהרן בא מטוב של קין, לכן הוצרך הקב"ה לעשות גם במטה של אהרן, "מהרסיך ומחריבך ממך יצאו", זה הסוד של "ויקהילו העם אל אהרן", שהם ערב רב בנוי דקין, והשיב למשה: "אתה ידעת את העם כי ברע הוא", שהם ניתלין ברע של קין, והוא מטוב של קין, לכן באו אליו ... כ

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת בא..... כא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בא כא

ז. גם ערב רב עלה אתם, מחלוקת במכילתא כמה היו הערב רב, חד אמר: "ק"ך רבוא", וחד אמר: "ר"ם רבוא", וחד אמר: "ש"ם רבוא" – מפרש המחלוקת בדרך הפשט, ובדרך הקבלה – לפי שמשנה רזא דעמודא דאמצעייתא דמקנן ביצירה, לכן הערב רב מחיליה קא אתיין..... כא

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת תרומה..... כב

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תרומה כב

ח. "ועשו לי מקדש ושכן-ת"י בתוכם", הרי ארר"ט בגימ' ת"י ומתרגמינן טורי דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתדבקות הקליפה, ז"ש ועשו לי מקדש ושכן ת"י, שהוא רזא דארר"ט בתוכם, כי הקב"ה צוה לעשות מתחילה המשכן עם ערב רב מאת כל איש שיהיה מוחא וקליפה ביה..... כב

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת ויקרא..... כג

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא כג

ט. נחלק אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע, לתרינ בנין, קין והבל, קין מסיטרא דרע, הבל מסיטרא דטוב, ומהם נתערבו כל הנשמות שבועולם, ונתערב טוב ברע, ורע בטוב – ויקר אל משה, כל הנשמות שהם סוד אור

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

ז

יקר שהם הנשמות בכלל, נתגלה אל משה, בסוד א' זעירא, שסוד א' היא נחלקת י"ו למטה י"ו למעלה, שהם סוד זעיר, שיורדין בו הנשמות בתרין חילוקין אלו דהיינו י"ו למעלה הם נשמות מסיטר' דטוב הם מצד הבל, ואח"כ י"ו למטה, תכה זה אל זה ו"פ י"ו הרי קין, נמצא שרמוזים בכאן כל הנשמות שיוצאים מתרין סטריין..... כג

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת תזריע..... כד

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תזריע..... כד

י. "מרור" על שם ו' דאתפרש מן ה', ודא גרים לון וימררו את חייהם, איהו מרור, קראן לי מרה כי המר שדי לי, יוד מן שדי רשימו דברית דיהיב משה בערב רב, כגין דא נחית משה מן דרגא..... כד

יא. אמר רבן גמליאל כל מי שלא אמר ג' דברים הללו בפסח דייקא לא יצא ידי חובתו, על חטאו של אדם הראשון קאמר, ג' טיפין אלו שקלקל אדה"ר, לתקן קין ותאומתו ב', וב' תאומות של הבל הרי שלש, ואדה"ר ב' טיפין דיליה לא אצלחו קין והבל, רק אחר כך הוליד שתי בדרמותו ובצלמו – אברהם, טיפ"ה (בגימטריא) א"ב-המון, נפיק מיניה פסולת ישמעאל – יצחק בגימטריא ב' פעמים טיפ"ה, נפיק מניה עשו – אבל יעקב עם סל"ם בגימטריא ג' פעמים טיפה, הצליח, שהיה איש תם בלי פסולת..... כה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת קדושים..... כו

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קדושים..... כו

יב. ענין ירידת נשמה לזה העולם לתקן גוף של מעלה, לכן אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, זה שכתוב: "אלקים מושיב יחידים" בזה העולם, כדי לגאול כל הנשמות ההולכים ערמילאין – יציאת נשמות מן העולם, כדמיון יציאת מצרים, להעלות ניצוצות הנידחות, בסוד: וירא יעקב כי יש שבר מאנין תבירין במצרים, רדו שמה להעלותם, וכן היה שגם ערב רב עלה עמם – כן הצדיק, מוריד שאל ויעל ניצוצות עמו – כמות כהן גדול, הולך ההורג נפש בשגנה לעירו, כי אז מעלה כל מארי דדינא עמו כל הנשמות... כו

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת בהר..... כז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בהר..... כז

יג. וישבתם לבטח בארצכם, אותיות ח"ט לא היו בשבטים, עד שבא עכן ומעל בחרם חטא ישראל – אע"פ שגם בעגל אמר משה "אנא חטא העם הזה", על ערב רב קאמר, אבל על ישראל לא כתיב, אח"כ בימי שלמה נתהפכו אתון וישבו ב"טח, אח"כ טח מראות עיניהם ענין תרין אתון..... כז

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת בחוקותי כח.....

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בחוקותי כח.....

יד. יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, כתוב בזרעו בגלות: "וישכן ישראל במח בדר עין יעקב", ואתמר בצאת הגאולה: "ה' בדר ינחנו ואין עמו אל נכר", לא תערבון בהו ערכוביא הגזירים, בשביל זה אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעל זרע יעקב כתיב "גפן ממצרים תסיע", מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחר, כן זרעו היו שומרים אות ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחר – דפסולת דאברהם גרם לישמעאל, ופסולת דיצחק גרם לעשו, דאשתעבדו לבנוהי בסוף בגלות.....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת שלח כט.....

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת שלח כט.....

טו. במדבר הזה יתמו ושם ימותו, ומשה וס' רבוא שלו אסתלקו לעילא מעלמא דלעילא אינון, וכל אלה שמתו היו מן ערב רב, כמו שכתוב "ויהי המותים", הידועים, שבחיייהם קרוים מתים.....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת קרח ל.....

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קרח ל.....

טז. "והנה פרח מטה אהרן לבית לוי", סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות – משה כשהוציא ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות – כי מתחלה היה מוטל על יוסף הצדיק שירד למצרים לשבור בר, זה שכתוב: "רב עוד יוסף בני חי", ועל"י אמר פרעה הן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממנו, שיעלו רב ניצוצות, הבה נתחכמ' ל"ו, פן ירבה מילוי למ"ד ו"ו על פ"ו ניצוצות הנשואות שעלה משה אל האלקים לתקן אלו פ"ו ניצוצות, ונוסף גם הוא, גם ערב רב עלו אתם, גם את זה לעומת זה, כ' פעמים ג"ם בגימטריא אלה"ם, אח"כ בא משה ויקח את עצמות יוסף להעלות הנשואות – ועל זה היה מחלוקתו של קרח, "רב לכם", אתם חושבין שאתם העליתם הניצוצות, שאינו כן, כי כל העדה כ"לם ק"דושים ר"ת ק"ך, אלקים השיב: "המעט מכם", אם יש כח בכם לבסם ולהמתיק קי"ט מנין מע"ט, כמו שכתוב אצל משה "ותחסרהו מע"ט מאלקים", רב לכם בני לוי, ר"ל הלא אין כח בכם להעלות קי"ט צירופי אלקים שהוא מע"ט, וא"כ איך יעלה על דעתכם שאתם יש כח בידכם להעלות רב ניצוצות – קרית מלך ר"ב, על רב ניצוצות, אלקים בארמנותיה נודע למשג"ב, בגימטריא משה, שהוא היה אי"ש אלקים, וביסם והמתיק כל הניצוצות, והנה פר"ח מטה אהרן, פרח במילואו פ"א ר"ש ח"ת, בגימטריא

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה ט

ממטרו"ן ש"ר הפנ"ם שהוא סוד מ"טה א"הרן ל"בית ל"וי, ראשי תיבות בגימטריא מיכא"ל, ולפי שקרח היה קין, עליו איתמר שאת פני רשע לא טוב, הלא אם תטיב שאת, ונרמז בס"ת רפ"ח, פ"א רי"ש ח"ת, שאם תאמר כי קרח גלגול שלו קין דשרקו ויחרקו חרק עליו שר של גיהנם, שכי"ו – בוסח בעשרו הוא יפול נאמר על קרח וכעלה צדיקים יפרחו, ועל סוד רפ"ח צדיק כתמר יפרח ס"ת קרח

יז. לפי שרצה קרח להיות מלך ולהיות למעלה ראש, היה מן הבלועים עד תהום למטה, ולפי שרצה להיות כהן גדול, כי היה בכור, לכן היה מן השרופים – קרח לא טיפש היה, ומטועני הארון היה, התרעם על משה ואהרן שכל התלאות והרפתקאות דערו עליהו דיישראל בא מן הערב רב, והנה התרעם על שגרמו להם עגל, כי משה גרם בלקחו ערב רב, זה שאמר הקב"ה כי שחת עמך, ולא עמי ואהרן, העיקר ויגוף י"י את העם אשר עשו את העגל – ר"ב לכם, אתם הגורמים ערב רב, כי כל הצרות הצוררות הבאו עלינו, הכל בא מכם, כי כל העדה כולם קדושים הם מסימטרא דקדושה, והם תו"ך, כמו שכתוב: "ונקדשתי בתוך בני ישראל", וכמ"ש גבי בני יעקב עשרה שהם סוד הקדושה: ויבאו בתוך הבאים לשבור אוכל, כי קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, ובנוי דערב רב הם הקליפה אשר סביב המוח, ומשה סבר שתהיה הקליפה ג"כ מתוקנת לכנוס בתוך הקדושה, לכן לקח עמו, כי לעתיד לבוא כשיעבור רוח הטומא"ה מן הארץ, יהיה כן.לב

יח. שלמה המלך לקח אלף נשים, להכניע אלף כוחות הטומאה וגם כל השרים, זה שכתוב כאן בקרח: ובתוכ"ם ה', שישראל הם התו"ך, כי ישראל הם כליו של הקב"ה, והקב"ה כביכול מעצמותו נתן בהם – חלק ה' אמרה נפשי, ונשמת ישראל וחכמתו, הוא חלק אלוך ממעל, לא עשה כן לכל גוי, לזה אמר קרח: ומדוע תנשאו? הלא אתם גרמתם לנו הצרות בענין עגל שלקחת ערב רב, וכל המאורעות, מתאוננים, וקברות התאוה, הכל בא מהם לג

יט. גם דתן ואבירם אמרו למשה, והוסיפו כי שתים רעות שהיה לישראל, שזה גרם תריץ בזיעי, דהיינו לב' חורבנין, חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ד, הוא עון עגל, שאז קרבו פקודות העם לסוף כ"ד דורות ננבה חוב זה, ובית שני עבור מרגלים, בכייה של חנם גרמה בית שני, שעבור שנאת חנם נחרב בית שני – המעט כי העליתנו מארץ מצרים, העלייה אשר העליתנו מארץ מצרים, היתה ממכם שגרמת להמיתנו במדבר, כי אלו לא לקחת ערב רב אשר עלה אתם, ו"ש כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים, הרי תלה העלייה במשה, לא די שכזה אתה הוא הגורם שחטאנו בעגל, אף גם זאת גרמת לנו שלא נבא לארץ ישראל, אתה הוא הגורם שלא תתן לנו נחלת שדה וכרם, כי למה הסכמת בשליחת מרגלים – על ענין עגל השיב משה לקרח שמעו נא

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

י

בני לוי, שמעו נא רמז על שמעון, בני לוי רמז ללוי, כי אמרו איש אל אחיו לכו ונהרגנו וגו', אותו החמא גרם שירד יוסף למצרים, והוצרך משה להעלות אותם ע"י טס של כסף שהי' כתוב עליו עלה שור, ואותו טס זרק מיכה לאש, יצא העגל הזה, והם הנורמין ולא הוא – ולדתן ולאבירים כשראה משה לזות שפתים, התפלל לפני הקב"ה שהוא לא חטא בשתים רעות אלו על שלקח ערב רב אשר בשר חמורים בשרם, אמר לפני הקב"ה: לא חמור אחד מהם נשאתי, אף שלא מחיתי ערב רב לילך עמנו, וכי נשאתי אותם על כנפי נשרים כאשר ישא האומן את היונק, כאשר הוא עושה לס' רבוא של נשמות קדושות, ועל דבר מרגלים ולא הרעותי את אחד מהן, אף וייטב הדבר בעיני בענין שליחות המרגלים, מ"מ לא לרעה עשיתי, רק לטובה נתכוונתי – ז"ש אתם המיתם את ע"ם י"י ר"ת ע"גל מ"רגלים, הלא בשתים אלו אתם גורמין, לפי שמושה אמר בקר ויודע י"י את אשר לו, ז"ש שכוונתם לחרף להקב"ה בעצמו ובתורתו, ולכן לקח משה ס"ת בחיקו כזאת תדעון.....

כ. לפי שכיר משה היה המטה הזה, ובוה נתקנא קרח בשעה שצוה הקב"ה על סוד תכלת בפרשה שלפניה, לכן הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת, כי כל העדה כלם קדושים – וישמע משה ויפול על פניו, שחשדוהו על אשת איש, ועל אותה אש"ת א"ש שהיא סוד נפש יקרה תצוד שאמר הקב"ה קח לך אשת זנונים וגו', חשדוהו ואמר רב לכם, שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב רב אשר עלה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה משה רק ר"ב, ונשארו מנין אלקים, ומשה עלה אל אלקים, למתק ג"כ אלו פ"ו ניצוצות מנין אלקים, ז"ש לו קרח: "רב לכם", אתם לבדכם רוצים לירש כל הקדושה, כי כל העדה קדושים ובתוכם י"י ויש להם יכולת להוציא מן קליפה לעשות תו"ך, ומדוע תתנשאו, כזה נפל משה על פניו, וצוה ליקח קמורת, כי סמוך לזה שאמר ואשת איש נפש יקרה תצוד, איתא שם במשלי: היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה, לכן צוה ליקח מחתות לו

כא. נזרקה בקרח זוהמת נחש הקדמוני, רוח של קין, כדאיתא ביה "שבעתים יוקם קין" את כל נתן, כי כל עשרו של קרח הלך לנוקבא דההומא רבא עבור זה, נ"גע ו"קלון י"מצא, בהיפוך אתוון יו"ן, וחרפתו לא תמחה, הוא רצה להפך קליפת יו"ן, ונהפכה לו, עד שחרפתו לא תמחה, כי קנאת חמת גבר, קשה כשאל קנאה, ולא יחמול ביום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יברא

כב. נעשה מן קר קבר, ונתחלק בקר לקבר – ברכה לראש משכיר, על משה שהיה שוחר טוב ומבקש רצון מ"י כמה שאמר בקר ויודע י"י, כי אז סיטרא דחסד בעולם בבקר חסדיך – אבל על קרח איתמר מונע ב"ר יקבהו לא"ס, כי

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה יא

עיקר חלוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעלה משה עם ערב ר"ב אשר עלו אתם, ואיהו מונע ב"ר — אך טוב לישראל אלקים לבר"י לב"ב, וקין והבל דאינן עתה קרח ומשה מחלוקתם הראשון, דין אמר חלון סוד קל"ד, ודין א' פרח באווירא, על אינן רפ"ח ניצוצין, נחלקו גם עתה, באו לחלוקה זו, וכעלה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח.....לח

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת חוקת.....לט

ספר מגלה עמוקות על התורה — פרשת חוקתלט

כג. אותם שיצאו ממצרים שנזרה עליהם מיתה, לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה, וכן הכתוב אומר ובניהם יהיו רועים במדבר וכו', אמר רבי עקיבא כשהיו מגלים התגרים סל של פירות היו מתים וכו', הענין שתרעומתן היה על התורה שבעל פה, וערב רב לא היו יכולין להבין תורה שבעל פה, זה שכתוב ורוחך הטובה נתת להשכילם, שמע מינה שענין תרעומתן היה על ההשכלה על לחם אבירים, כי הם לא אכלו את המן, רק תמצית של מן ירד אחר כך להם, שנעשה מינו, ומשם אוכלים הם, ולכן פתחו בשנים, לחם ומים, (מים בחי' נפשינו קצה, כי המן נמס להם במים, לכן אמרו ק"ל ק"ל, בי דברים קלים).....לט

כד. ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא לחם מן השמים וכמים שבא להם מן הארץ, והוא שלא כדרך העולם שהמים בא מלמעלה למטר השמים תשתה מים והארץ מוציאה לחם, לכן כשבאו סמוך לארץ ישראל שראו אלו השני מדריגות בארץ שהם היפוך סדר העולם, לכן באו הוציאו דבה, שמעו שלא יבואו לארץ ישראל, שלא היה יכול למעום אותו הדור מפירות הארץ כלום, א"ר עקיבא כשהיה מגלים להם הסל הבא מן פירות הארץ היו מתים, שנאמר אם יראה איש כאנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו', הם שרננו וידבר העם הם השיבוים למה העליטנו ממצרים למות במדבר, שלא זכינו לשום טובה בעולם, אין לחם על פי הטבע מלמטה רק מלמעלה, ואין מים מלמעלה על פי הטבע רק מלמטה — ואלו שיצאו ממצרים לא היו יכולין לרנן על המים, כי גם כן במצרים לא היה להם מטר מלמעלה, לזה חזרו ורננו על הלחם לבד, נפשינו קצה בלחם הקלוקל, שזה עיקר תרעומתן, ולא הזכירו המים — ולפי שדברו על הלחם ועל מים, לכן על לחם שלח "נחש עפר לחמו", ונגד המים שלח בהם שרפים, שאין מים לכבות האש השרף, וינשכו את העם, הם שיצאו ממצרים, שלא רננו רק בלחם לבד, כי גם שם מים למטה — וימת עם רב, הם ערב רב שעלו אתם, שהיו משאר אומות שיש להם מטר מלמעלה, עליהם אמר רב בקמץ, ויבא העם אל משה, הם אותן שקלקלו בלחם, חטאנו כי דברנו ב"י וכך, הם אילו שדברו בלחם לבד,

וידוע שהמן בא משם י"י ולא משם של אלקים, והם באו לתקן חטא של לחם שדברו נפשינו קצה, לכן אמרו התפלל אל י"י ויסר מעלינו הנחש שהוא בא עבור לחם – ויתפלל משה בעד העם סתם, לא קאמר בעד מה, כי לא היה יודע אם חזרו נחש דלעילא לאתערא מ

כה. גלות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע – וידבר העם באלקים ובמשה למה העלינו מארץ מצרים, בכל גליות אנו יושבין תחת ק"ל משיריין דיליה, ומיד כשמתעוררין ישראל לשון הרע, מתעוררין כל הנחשים, וישראל ראו שהכל תלוי באותו תנן גדול רובץ בתוך יאוריו, לכן בקשו ויסר מעלינו את הנחש – במסורה ג"פ 'ויסר', ויסר הערב מפרעה ומכל עבדיו, 'יסר את הנחש, ויסר את אופן מרכבותיו, פרעה היה התנן ועליו היו תלוין כל הערוביאי, ז"ש ויסר את הערוב ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למימר אז אופן מרכבתו אבל בזה האופן תלוין כל המרכבות, אז שבקשו על ערב רב שהיה אתם וגרמה להם ערוביאי בישא, ז"ש ויסר את הערב שהם ערב רב, אז ויסר את הנחש, כי לא נחש ביעקב, לכן אמר הנחש בלשון יחיד, כי בזה הנחש תלוין כל המרכבות, אפ"ן בגי' סמא"ל, כל המרכבות בנוין עליו, לכן עשה משה נחש נחושת, כי ההרים הרי נחושת, והביט אל הנחש וחי, כי גלות מכפרת עון, והפסוק אומר: "לכן גלה עמי מבלי דעת", ר"ל שאינם רוצים לידע שהם בגלות, ואין מקבלים עול גולה עליהם, אבל והביט אל לשון הרע שדיבר, וזרקו אותו לנוקבא דתהומא רבא, וכשיביט האדם באלו ענינים אזי וחי מב

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת בלק מד

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בלק מד

כו. ויאמר מואב אל מדין עתה ילחכו הקהל הזה על ערב רב שהם אינם עומדין בתפקידו של הקב"ה, כלחוד"ך השור, כמו שחטאו ישראל בענין עשיית העגל, מזה היה מתירא מואב מד

כז. הפעם הראשון אמר מן ארם ינחני בלק לכה ארה לי יעקב הם הערב רב שעשו עגל – ולכה זועמה ישראל על כלל ישראל מד

כח. ויאמר אל עמו, ע' עקומה, ולקט כסף, הם סוד ניצוצות טהורות שעלו עמו מניין ר"ב מן רפ"ח ניצוצין, ז"ש גם ערב ר"ב עלה אתם, ז"ש ויגר מואב מפני העם כי ר"ב הוא, שהעלו רב ניצוצות עמהם ונשאר מנין אלקים, ומשה עלה אל אלקים לתקן עוד פ"ו ניצוצות – הן עם יצא ממצרים, ערב רב על רב ניצוצות שיעלו אתם מה

כט. בלעם אמר על עצמו "ותהי אחריתי כמוהו", שראה שיש לו יניקה סוף תיבות של אבות העולם בגימטריא ישרים, כי אברהם יצחק יעקב ס"ת קמ"ב,

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

עליה אמר יהושע כשראה עגל שגרם יונס ויומברוס בנוי דבלעם ק"ול מ"לחמה ב"מחנה שהוא ר"ת קמ"ב, שהוא בלעם, כי מכוחו בא העגל, ואותו כח נטיל עתה בלעם שהלך לקלל ישראל, כדאיתא בזוהר שני נעריו עמו אלו הכשפים והכוחות של בניו לקח עמו רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום, אזל אסקיה לבלעם בננידא השיב מיליהו נפישין לא תדרוש שלומם וטובתם, לכן קראו שונא שלום – ויגר מואב מפני העם הם הערב רב, ז"ש כי רב הוא: על ערב רב, אבל מפני ישראל לא היה לו שום מורא רק ויקצו מפני בני ישראל..... מה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת פנחס.....מז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת פנחס.....מז

ל. המגיפה היתה לטובתן של ישראל, כדי שכל ערב רב שהיו בישראל ספו תמו מן בלחות, כדברי רשב"י שכל אותן כ"ד אלף שמתו היו משבט שמעון, מאינן ערב רב שנתגייירו ונתדבקו בשמעון – ז"ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים, במתאוננים, במרגלים, בעגל – מישראל לא מת שום אחד מהם – לא היה יכולת לבוא לארץ ישראל שהוא תוך של כל העולם, עד שמתו כל אינן קליפות קוצים בכרם ונשאר מוצורף ומזוקק.....מז

לא. לכן התחיל פרשה זו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו את קנאתי, בכדי שיהיו ישראל תוך, והקליפ"ה נפלה מהם – ז"ש ויהי אחר המגיפה, שנפג י"י את ערב רב אשר עלה אתם – והכתוב אומר: "וקוי י"י ירשו ארץ", כשזרע מרעים יכרתו, וכן הכתוב אומר: קרני רשעים אגדע, אז תרוממנה קרנות צדיק – לכן עתה מחדש התחיל שאו את ראש בני ישראל, ליתן להם נשיאות ראש.....מז

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת ואתחנן.....מח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ואתחנן.....מח

לב. אמר רב לך, רמז לו שהוא לקח ער"ב ר"ב עמו, והם גרמו את העגל – ועל מרגלים אמר ל"ך, כמו שכתוב שלח לך אנשים, והקב"ה לא שלח, רק ל"ך, איני מצוה אותך, באופן שבתיבת רב ל"ך רמז לו שבשניהם חטא.....מח

לג. הוצרך משה להיות קבור במדבר בעבור העגל, לפי שהוציא שם רע על בתולות ישראל, שהקב"ה אמר לך רד כי שחת עמך, ר"ל ערב רב, והוא אמר למת ה' יחרה אפך בעמך על ישראל בעצמם, וע"י שהוציא שם רע עליהם הוצרך להיות אצלם, לקיים קרא ולו תהיה לאשה ולא יוכל לשלחה כל ימיו.....מח

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת וזאת הברכה.....ג

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וזאת הברכה.....ג

לד. כנמרא סוכה: מאה ועשרים זקנים ומהם כמה נביאים תקנו שמונה עשרה על הסדר – טעם זה המנין של ק"ד, לפי שבאו להמתיק ק"ד צירופים של אלקים – וזה סוד ומשה עלה אל האלקים, לכן היה בהר ק"ד יום, והיה ימיו מאה ועשרים, להמתיק ק"ד בתים של אלקים – לכן לקחו ערב רב ק"ד קנטרין בעגל ואמרו עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו, ק"כ בתים של אלקים, לכן ירדו לק"ד קנטרין, ק"ד רבוא של מלאכי חבלה, ופרקו עטרות שלהם, שהוא שם המפורש, כי מן ה' עשו אלקים.....ג

לה. לכן בימי שלמה שעשו בימיו שלום כל המשחיתים, ויהיו שלום בינו לבין חירם מלך צור, שהוריד שם שר א', והורידו לו מדורי גיהנם, ונכנעו כל כוחות הדין, גם היא באה מלכת שבא ונתנה מאה ועשרים כיכרים זהב לשלמה, ולכן הקריבו אז מאה ועשרים אלף צאן, להמתיק ק"ד כוחות של אלקים, כי המשפט לאלקים הוא, לכן כל עיר שיש בה מאה ועשרים אנשים, מעמידין בה סנהדרי קטנה, ולכן הוצרכו להיות ק"ד זקנים, להמתיק ק"ד ב"ד של אלקים.....גא

❀ ספר מגלה עמוקות על התורה ❀

פרשת תולדות

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תולדות

א.

וערב רב באמצע סימנם סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרי
סערה

וישב יצחק בגרר יצחק בגרר בגי' תורה שהוא סוד י"ג מכילין דרחמי
י"ג פ' אהיה וי"ג פ' הוי"ה משה ואליהו שהם הכלל תורה שבכתב
ושבע"פ כמז"ה (עמוס א) בסופה ובסער' דרכו משה ותשם בסוף ואליהו
עלה בסערה הוא נוטריקון יסוד שהכל תלוי בו יסוד נוטריקון ד' סופה
וסערה דרכו ונרמז במלת סופה תרין ב"ד אדני אלהי"ם ה"ם שאוחזין בה
סער דהיינו מסטרא דשמאלא סמאל שהוא אש ומימין רהב שהוא מים.
בר"מ פ' פנחס וערב רב באמצע סימנם סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרי
סערה.

ב.

בשעת מנחה מתעורר מדת הדין, כי פנה יום כי ינטו צללי
ערב, לכן צריך ליזהר ביותר בתפלת מנחה כמו שאמר יעקב
מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו, עבור עשו שבא שולטן
דידיה בסוד וירא העם כי בשש, באה שעה שית שעתין
בתראין דיומא, בסוד ערב רב

ולפי שיצחק תיקן תפילת מנחה התחיל בתפילתו תחילה ויצא יצחק
לפנות ערב כי אז מתעורר מדת הדין כי פנה יום (ירמיה ו) כי

ינמו צללי ערב לכן צריך לזהר ביותר בתפלת מנחה כמ"ש יעקב (בראשית לב) מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו עבור עשו שבא שולמן ידי' בסוד וירא העם כי (שמות לב) בשש באה שעה שית שעתין בתראין דיומא בסוד ערב רב לכן קראה עשק כי שם המקטרג עומד והתעשקו עמו כנגד תפלות ערבית (תהלים קב) תשת חושך ויהי לילה בו תרמוש כל חיתו יער קראה שטנה אבל נגד תפילות שחרית שאז (איוב לח) רבה אמונתך בסוד אהבה רבה (איוב לח) ויריעו כל בני אלהים (בראשית מד) הבוקר אור והאנשים שולחו המה וחמוריהם אמר רחובות כי שם הרחיב ר' לנו ואידלי יומא ואידלי קצירה ופרינו לפי שכל התפילות של כל ימי החול מקבלין בשבת כי כל ז' ימים יונקין משבת ג' מקמי שבת וג' לבתר שבת בסוד תוספת נפש רוח נשמה ז"ש ויעל משם באר שבע שהוא שבת קודש שכולם עולים דרך שם.

פרשת וישלח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וישלח

ג.

תפילת המנחה צריכין אנו לזהר בה יותר, לפי שהיא שלוחה עבור מדתו של יצחק שיונק ממנה עשו, כמו שכתוב: אוי נא לנו כי פנה יום כי ינטו צללי ערב, לכן וירא העם כי באו שש, והגיע ערב רב זמן יניקת החיצונים – והנה גם הוא אחרינו, תפילת ערבית שתיקן יעקב כו' – תפילת שחרית כי הבוקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם, ברון יחד ככבי בקר, אז ויריעו כל המקטרגים

והנה למדנו רז"ל כל סדר התפילות מיעקב ולדעתי נרמזין בפסוק מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו ר"ל תפילת המנחה צריכין אנו

ליזהר בה יותר לפי שהיא שלוחה עבור מידתו של יצחק שיונק ממנה עשו כמ"ש (ירמ' ו) אוי נא לנו כי פנה יום כי ינטו צללי ערב לכן (שמות לב) וירא העם כי באו שש והגיע ערב רב זמן יניקת החיצונים והנה גם הוא אחרינו תפילת ערבית שתיקן יעקב ויצו גם את השני גם את השלישי הן הן שלשה משמורת של לילה גם כל ההולכים אחרי העדרים תפילת שחרית (בראשית מז) כי הבוקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם (איוב לה) ברון יחד ככבי בקר אז ויריעו כל המקטרגים.

פרשת ויגש

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויגש

ד.

ערב רב עלה אתם, רפ"ח ניצוצות שהעלו ממצרים מנין ר"ב – כי ירדו לשבור ב"ר – ערב ר"ב – מנין רב עלה אתם – ויוסף ישית ידו על עיניך, כי יוסף הורד למצרים לשבור ב"ר, שהוא צדיק אוכל לשובע נפשו, לתקן הנפשות – גם עלה, ג"ם ערב רב עלה

אז רמז גם על ערב רב עלה אתם שהוא ג"כ על רפ"ח ניצוצות שהעלו ממצרים מנין ר"ב כי ירדו לשבור ב"ר ז"ש ערב ר"ב מנין רב עלה אתם ויוסף ישית ידו על עיניך כי יוסף הורד למצרים לשבור ב"ר שהוא צדיק אוכל לשובע נפשו לתקן הנפשות גם עלה ג"ם ערב רב עלה וממי באין אלו הניצוצות ויוסף וגו'.

ה.

ק"ל שנה של יעקב אבינו, כנגד ק"ל שנים שהוליד אדם הראשון רוחין שדין ולילין – כשנולד משה אז כלו ופסקו כולם – יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה משם ולא נמות, לבא בקדושה ולא בקליפה, שרגליה יורדת מות – רדו שמ"ה אותיות משה, כי מן רדו צריך לנכות כל פ' שנה של משה, שאז הי' הנשמות מסיטרא דטוב, נשארינן רק ק"ל שנה, כנגד ק"ל שנה של אדה"ר שהוליד שידיים, ואח"כ הוליד שת בדמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שהיו במצרים נשארו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת – שופריה דיעקב, "שפרה מלשון תיקון", מעין שופריה דאדה"ר – פרעה שידע זה, אמר כל טוב ארץ מצרים לכם הוא – ואותם הנשמות מל יוסף במצרים כדי לצרף וללבן אותם – וניצוצות אלו באו בדור המבול ובדור הפלגה, גם הם חטאו בעון זה שהשחיתו זרעם – ויוסף ברית העליון הכניס והחזיר אותם לקדושה זה סוד ואת העם העביר יוסף לערים מקצה גבול מצרים, אלו שהעביר יוסף הם אותם שמל וטלטלם לצרפם וללבנם, ואלו הם ערב רב, זה שאמר יעקב רב עוד יוסף בני חי, שיוסף החיה בברית מילה ערב רב שמל אותם, ולפי שארץ מצרים ערות הארץ ויוסף סוד ברית לכן גלו לשם, וע"י יוסף ניתקן הכל

יבמי מגורי מאה ושלושים שנה מעט ורעים כדי לתקן עון אדה"ר באותן ק"ל שנה עמד במי גיתון והוליד שידין רוחין ולילין לכן קראן רעים סוד אלו השדים הנבראים מבעלי קריין הם טפות נשמות קרושות שמתלבשים בגוף שידין ולילין הנעשים מן אשה זרה לילית וחוזרים להיות רעים מצד הרע ואמנם אלו הנשמות היו צריכין תיקון ז"ס והק"ל נשמע בית פרעה על אותן נשמות העשוקות שהיו מסטרא דלילית ופרעה היא פ"ה ר"ע תנין גדול הרובץ בתוך יאוריו לכן גזר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו כי יאורה דכר היאורה נקיבה בסוד דג דגה חובל חבלה ולכן כל ק"ל שנים הראשונים שהיו ישראל במצרים כל אותן

הנשמות שנולדו בק"ל שנים הראשונים ה" אותן טיפין שהוליד אדה"ר באותן ק"ל שנים בשידין רוחין ולילין וכשנולד משה אז כלו ופסקו כלם והוא התחיל להיות מצד הטוב ולא מצד הרע כראשונים ז"ם ותרא אותו כי טוב הוא ותר"א בגי' אדה"ר ז"ש בווהר שאז נתקן חטא חוה ותרא האשה כי טוב העץ למאכל הנה יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה משם ולא נמות לבא בקדושה ולא בקליפה שרגליה יורדת מות רדו שמה"ה אותיות משה כי מן רדו צריך לנכות כל פ' שנה של משה שאז ה" הנשמות מסיטרא דטוב נמצא שלא נשארו רק ק"ל שנה כנגד ק"ל שנה של אדה"ר שהוליד שידים ואח"כ הוליד שת בדמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שהיו במצרים נשארו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת ז"ש כי מן המים הזדונים משיתוהו שהוא ה" דוגמת ש"ת ועד אותו יום כל הבן הילוד היה מן סוד יאורה שהיא לילי' ושופרי' דיעקב מלשון (איוב כז) ברוחו שמים שפרה מלשון תיקון מעין שופרי' דאדה"ר ופרעה שידע זה אמר כל טוב ארץ מצרים לכם הוא ואותם הנשמות מל יוסף במצרים כדי לצרף וללבן אותם וניצוצות אלו באו ברור המכול וברור הפלגה גם הם חטאו בעון זה שהשחיתו זרעם ויוסף ברית העליון הכנים והחזיר אותם לקדושה זה סוד ואת העם העביר יוסף לערים מקצה גבול מצרים אלו שהעביר יוסף הם אותם שמל ומלטלם לצרפם וללבנם ואלו הם ערב רב ז"ש יעקב רב עוד יוסף בני חי שיוסף החיה בברית מילה ערב רב שמל אותם ולפי שארץ מצרים ערות הארץ ויוסף סוד ברית לכן גלו לשם וע"י יוסף ניתקן הכל ז"ש מקצה גבול מצרים שהוא סוד ערות העביר אות"ם על אות ברית קודש.

פרשת וארא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וארא

ו.

לפי שאהרן בא מטוב של קין, לכן הוצרך הקב"ה לעשות נס במטה של אהרן, "מהרסיך ומחרביך ממך יצאו", זה הסוד של "ויקהילו העם אל אהרן", שהם ערב רב בנוי דקין, והשיב למשה: "אתה ידעת את העם כי ברע הוא", שהם ניתלין ברע של קין, והוא מטוב של קין, לכן באו אליו

ולפי שאהרן בא מטוב של קין לכן הוצרך הקב"ה לעשות נס במטה של אהרן לקיים קרא (ישעי' מט) מהרסיך ומחרביך ממך יצאו ודא רזא ויקהילו העם אל אהרן שהם ערב רב בנוי דקין והשיב למשה אתה ידעת את העם כי ברע הוא שהם ניתלין ברע של קין והוא מטוב של קין לכן באו אליו וכן במקום זה אמור אל אהרן.

פרשת בא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בא

ז.

גם ערב רב עלה אתם, מחלוקת במכילתא כמה היו הערב רב, חד אמר: "ק"ך רבוא", וחד אמר: "ר"ס רבוא", וחד אמר: "ש"ס רבוא" – מפרש המחלוקת בדרך הפשט, ובדרך הקבלה – לפי שמשה רזא דעמודא דאמצעיתא דמקנן ביצירה, לכן הערב רב מחיליה קא אתיין

גם ערב רב עלה אתם במכילתא חד אמר ק"ך רבוא ה' ערב רב וחד אמר ר"ס רבוא וחד אמר ש"ס רבוא בדרך הפשט. כתב דודי מהרי"ש במכילתא רבא פליגי מ"ד ק"ך רבוא דריש גם ערב שהי' כל כך רב אתם ר"ל מאחר שישאל בעצמם היו ס' רבוא והם היו כ"כ רב כמו הם ז"ש אתם הרי כפל ס' רבוא ק"ך השני דריש גם מרבה עוד כמוהו הרי ר"ס רבוא ע"ד הקבלה יש ג' מס"ך מבדיל בין ג' עולמות והמסך הוא ק"ך צירופי אלקים נרמזו במלת מס"ך ז"ס ומשה עלה אל האלהים עכ"פ הם על ק"ך צירופים רק בהא קמיפלגי מ"ד ק"ך רבוא סובר שהם היו מן הקליפות שבעשייה תמן ק"ך צירופים וחד אמר שהיו מן הקליפות רע שביצירה שהוא ב"פ ק"ך הרי ר"ס כי ק"ך דיצירה ק"ך דעשיי' הרי ר"ס ולפי שמשה רזא דעמודא דאמצעיתא דמקנן ביצירה לכן הערב רב מחיליה קא אתיין ונקרא עם ר"ס וחד אמר ש"ס שהיו מן החיצונים שמגיע עד הצוואר וכמו שבא דוד מן עולם הבריא לתקן צוואר זה בסוד כמגדל דוד צווארך וקופה של שרצים זו תלויה בצווארו לתקן זה לכן היו ש"ס.

פרשת תרומה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תרומה

ח.

“ועשו לי מקדש ושכן-ת”י בתוכם”, הרי ארר”ט בגימ’ ת”י ומתרגמינן טורי דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתדבקות הקליפה, ז”ש ועשו לי מקדש ושכן ת”י, שהוא רזא דארר”ט בתוכם, כי הקב”ה צוה לעשות מתחילה המשכן עם ערב רב מאת כל איש שיהיה מוחא וקליפה ביה

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם האי קרא קשיא דלאו סיפא רישא. בזוהר מתרין משכן בגי’ שמ”ע שהוא סוד שיעור קומה על ה’ חלקים נחלק המשכן וכן האדם על ה’ חלקים או רמז סוד קדוש ת”י שנין מנין קדוש. ז”ס ועשו לי מקדש ושכן ת”י בתוכם לכן היו ת”י שנים במקדש ואח”כ נחרב או בא לומר הרי ארר”ט בגימ’ ת”י ומתרגמינן טורי דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתדבקות הקליפה ז”ש ועשו לי מקדש ושכן ת”י שהוא רזא דארר”ט בתוכם כי הקב”ה צוה לעשות מתחילה המשכן עם ערב רב מאת כל איש שיהיה מוחא וקליפה ביה.

פרשת ויקרא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא

ט.

נחלק אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע, לתרין בנין, קין והבל, קין מסיטרא דרע, הבל מסיטרא דטוב, ומהם נתערבו כל הנשמות שבעולם, ונתערב טוב ברע, ורע בטוב – ויקר אל משה, כל הנשמות שהם סוד אור יקר שהם הנשמות בכלל, נתגלה אל משה, בסוד א' זעירא, שסוד א' היא נחלקת י"ו למטה י"ו למעלה, שהם סוד זעיר, שיורדין בו הנשמות בתרין חילוקין אלו דהיינו י"ו למעלה הם נשמות מסיטרא דטוב הם מצד הבל, ואח"כ ו"י למטה, תכה זה אל זה ו"פ י"ו הרי קין, נמצא שרמוזים בכאן כל הנשמות שיוצאים מתרין סטריין

האופן ע"ז יש בצורת א' זעירא י"ו למעלה י"ו למטה הנה נרמז בכאן (משלי ב) והון אדם יקר חרוץ נחלק אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע לתרין בנין קין והבל קין מסיטרא דרע הבל מסיטרא דטוב ומהם נתערבו כל הנשמות שבעולם ונתערב טוב ברע ורע בטוב ומזה נחלקה א' לסוד בוצינא דקדרוניתא שזורדים ש"ך דינים לזעיר שכן נרמז ג"כ בשם קין והבל כי קין הוא תחצי עץ שהוא חשבון ק"ם לכן תרגום של עץ הוא ק"ם חושבנא דדין כדין רק מתמא של אדם הראשון סיפר בלשון הארמי וכן ג"כ הבל עולה כמנין קין בזה האופן ה"פ ל"ב הרי ק"ם שניהם יחד עולה ש"ך והנה בכאן רמז דאיתמר גבי משה והנה נער בוכה שהוא סוד ש"ך שחשבה בתיה שש"ך גבורות ירדו לעולם אבל איתמר גבי משה ותרא אותו כי טוב הוא וז"ש ויקר אל משה שכל הנשמות שהם סוד אור יקר שהם הנשמות בכלל נתגלה אל משה בסוד א' זעירא שסוד א' היא נחלקת י"ו למטה י"ו למעלה שהם סוד זעיר

כד הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

שיוורדין בו הנשמות בתרין חילוקין אלו רהיינו י"ו למעלה הם נשמות מסיטר' רטוב הם מצד הבל שכן י"פ ו"י עולה ק"ס כמנין הבל שהוא ה"פ ב"ל ואח"כ ו"י למטה תכה זה אל זה ו"פ י"ו הרי קין נמצא שרמוזים בכאן כל הנשמות שיוצאים מתרין סטריין.

פרשת תזריע

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תזריע

י.

"מרור" על שם ו' דאתפרש מן ה', ודא גרים לון וימררו את חייהם, איהו מרור, קראן לי מרה כי המר שדי לי, יוד מן שדי רשימו דברית דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית משה מן דרגא

פסח מצה ומרור לקביל ג' אבות כ"א התחלתו ביוד אברהם הוא סוד יוד שנתנסה ביוד נסיונות יצחק התחלתו יוד יעקב ביוד הרי ג' יודין לקביל ג' עשרונים ג' מצות כ"א כלולה מעשרון עלי' איתמר באברהם (בראשית) מהרו ג' סאים קמ"ח בגי' פס"ח אלו הג' סאים נחלקים על ד' דגלים שהם ד"פ דגל בנימטריא פס"ח כי אלו הג' מצות כהן לוי ישראל שמסמנין עליהם ג"כ לקביל ג' אבות אברהם סיטרא דחסד כהן יצחק דין יעקב רחמים וימהר אבהם לתקן ה' של שם דאיהי מצה שלימה מסיטרא דה' מצה פרוסה כד אסתלק ירך דילה שהיא ו' לכן אומרים בפסח הלל גמור לקביל מצה שלימה ושאינו גמור לקביל פרוסה מרור ע"ש ו' דאתפרש מן ה' ודא גרים לון וימררו את חייהם איהו מרור קראן לי מרה כי המר (רות ב) שדי לי יוד מן שדי רשימו דברית דיהיב משה בערב רב בגי' נחית משה מן דרגא עיין תיקון י"ג דף כ"ז.

יא.

אמר רבן גמליאל כל מי שלא אמר ג' דברים הללו בפסח
דייקא לא יצא ידי חובתו, על חטאו של אדם הראשון קאמר,
ג' טיפין אלו שקלקל אדה"ר, לתקן קין ותאומתו ב', וב'
תאומות של הבל הרי שלש, ואדה"ר ב' טיפין דיליה לא
אצלחו קין והבל, רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו –
אברהם, טיפ"ה (בגימטריא) א"ב-המו"ן, נפיק מיניה פסולת
ישמעאל – יצח"ק בגימטריא ב' פעמים טיפ"ה, נפיק מניה
עשו – אבל יעק"ב עם סל"ם בגימטריא ג' פעמים טיפה,
הצליח, שהיה איש תם בלי פסולת

ז"ש ר"ג כל מי שלא אמר ג' דברים הללו בפסח דייקא לא יצא י"ח על
חובה דאדם קדמא קאמר ג' טיפין אלו שקלקל אדה"ר (איוב לג)
הן כל אלה יפעל אל פעמים ושלש עם גבר לתקן קין ותאומתו ב' הרי
פעמים וב' תאומות של הבל הרי שלש ואדם הראשון ב' טיפין דילי' לא
אצלחו קין והבל רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו טיפה תליתאי
אצלח כן בגלגול שלו ב"פ לא אצלח אברהם טיפה אב (בראש' יז) המון
נפיק מיני' פסולת ישמעאל יצחק בני' ב"פ טיפה נפיק מני' עשו אבל יעקב
עם סלם בני' ג"פ טיפה אצלח שהי' איש תם בלי פסולת. פסח לקביל
אברהם שהי' מקחו מבעשור שנתנסה ביוד נסיונין ולכן נקרא שבת
הגדול ע"ש (יתושע יד) אדם גדול בענקים. מצה לקביל יצחק שנאמר
בבשירת לידתו ועשו ענות מרור ע"ש יעקב שהי' כמה צרות ונתקיים
אצלו וימררו את חייהם.

פרשת קדושים

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קדושים

יב.

ענין ירידת נשמה לזה העולם לתקן גוף של מעלה, לכן אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, זה שכתוב: "אלקים מושיב יחידים" בזה העולם, כדי לגאול כל הנשמות ההולכים ערטילאין – יציאת נשמות מן העולם, כדמיון יציאת מצרים, להעלות ניצוצות הנידחות, בסוד: וירא יעקב כי יש שבר מאנין תבירין במצרים, רדו שמה להעלותם, וכן היה שגם ערב רב עלה עמהם – כן הצדיק, מוריד שאול ויעל ניצוצות עמו – במות כהן גדול, הולך ההורג נפש בשגגה לעירו, כי אז מעלה כל מארי דדינא עמו כל הנשמות

ענין ירידת נשמה לזה העולם לתקן גוף של מעלה לכן אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ו"ש אלקים מושיב יחידים בזה העולם כדי לגאול כל הנשמות ההולכים ערטילאין ו"ש להוציא אסורים בכושרות גם להיפך יציאת נשמות מן העולם כדמיון יציאת מצרים להעלות ניצוצות הנידחות בסוד וירא יעקב כי יש שבר מאנין תבירין במצרים רדו שמה להעלותם וכן הי' שגם ערב רב עלה עמהם כן הצדיק (שמואל ב) מוריד שאול ויעל ניצוצות עמו ו"ש מושיב יחידים ביתה שהוא בית אלקים דלעילא אז מוציא אסירים בכושרות נקרא יחידים ליחיד סגולה כמו כה"ג שבמות כה"ג הולך התורג נפש בשגגה לעירו כי אז מעלה כל מארי דדינא עמו כל הנשמות הן בשכינה שנקראת תיבת נח כלולה תחתיים שניים שלישים נפש רוח נשמה ו"ש מושיב יחידים ביתה דייקא על מלכות.

פרשת בהר

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בהר

יג.

וישבתם לבטח בארצכם, אותיות ח"ט לא היו בשבטים, עד שבא עכן ומעל בחרם חטא ישראל – אע"פ שגם בעגל אמר משה "אנא חטא העם הזה", על ערב רב קאמר, אבל על ישראל לא כתיב, אח"כ בימי שלמה נתהפכו אתוון וישבו ב"טח, אח"כ טח מראות עיניהם ענין תרין אתוון

וישבתם לבטח בארצכם בזוהר שיר השירים אותיות חט לא היו בשבטים עד שבא עכן ומעל בחרם חטא ישראל אע"פ שגם בעגל אמר משה אנא חטא העם הזה על ערב רב קאמר אבל על ישראל לא כתיב אח"כ בימי שלמה נתהפכו אתוון וישבו ב"טח אח"כ טח מראות עיניהם ענין תרין אתוון.

פרשת בחוקותי

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בחוקותי

יד.

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, כתוב בזרעו בגלות: "וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב", ואתמר בצאת הגאולה: "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר", לא תערבון בהו ערבוביא הגיורים, בשביל זה אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעל זרע יעקב כתיב "גפן ממצרים תסיע", מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחר, כן זרעו היו שומרים אות ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחר – דפסולת דאברהם גרם לישמעאל, ופסולת דיצחק גרם לעשו, דאשתעבידו לבנוהי בסוף בגלות

גם אפשר לומר שלא די שיש לנו צרות מן גוים רק א' מוזיק לחבירו ועפ"י תיקונים דף ק"ו תיקון מ"ז יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, איתא בזרעו בגלותא: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב, ואתמר במפקא דפורקנא (דברים): "י' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, לא תערבון בהו ערבוביא הגיורים, בגין דא אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעלייהו דזרע יעקב כתיב גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחרא, כן זרעיה הוה נטרינ אות ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחרא, דפסולת דאברהם גרם לישמעאל, ופסולת דיצחק גרם לעשו, דאשתעבידו לבנוהי בסוף בגלות, ואם כן הפסוק מתחיל וזכרתי לעתיד לבוא את בריתי יעקוב בו, (ירמיה ב') כי אנכי נטעתך שורק, ר"ל מן ג' אבות, אבל כל הזרע אמת, שהוא יעקב, וישכון בטח בדד עין יעקב, לכן הוסיף ו' שהוא סוד יעקב (בראשית לב) כי במקלי עברתי את הירדן, ואיך נהפכת שערבבת עצמך סורי הגפן נכריה, לקחו נשים נכריות, הלא הגפן לא מקבל הרכבה אחרא, לכן התחיל ביעקב, כי פסולת של יצחק גרם אף, ופסולת של אברהם גרם אף, שיהיו בניו משתעבדין לסוף.

פרשת שלח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת שלח לך

טז.

במדבר הזה יתמו ושם ימותו, ומשה וס' רבוא שלו אסתלקו לעילא מעלמא דלעילא אינון, וכל אלה שמתו היו מן ערב רב, כמו שכתוב "ויהי המתים", הידועים, שבחייהם קרוים מתים

במדבר הזה יתמו ושם ימותו ומשה וס' רבוא דיל" אסתלקו לעילא מעלמא דלעילא אינון וכל אלה שמתו הי' מן ערב רב כמ"ש ויהי המתים הידועים שבחייהם קרוים מתים ז"ש במדבר הזה יתמו ר"ל שלימות שלהם היו במדבר ואסתלקו לאתר עילאה ושם אותן שבא"י ימותו אבל על אלו לא שלמה מיתה כלל ושלטנותא דסטרא אחרא לא הוי עלייהו כלל ז"ש ופגריכם על ההוא גופא שיש בכח שלהם לתקן הכל כשיכלו במדבר הזה ומתעכל גוף שלהם כראשכתן בזהר שכן הם עושים בכל יום כמ"ש במדרש שבכל ליל ט' באב הלכו וקברו להם קברים ולמחר הוציאו כרוז שיפרשו חיים מן המתים כי מתעכל גוף שלהם במקום נחש להסיר זוהמא מעליהם ור"ע שאמר (סנהדרין ק) אין להם עוה"ב ר"ל שאין צריכין לעוה"ב כי ראו על הים ואמרו זה אלי ואנוהו ולפי שדברי ר"ע בלשון דמשתמע אתרי אפי לכן אמר שבקיה ר"ע לחסידות' אספו לי חסיד'.

פרשת קרח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קרח

טז.

"והנה פרח מטה אהרן לבית לוי", סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות – משה כשהוציא ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות – כי מתחלה היה מוטל על יוסף הצדיק שירד למצרים לשבור בר, זה שכתוב: "רב עוד יוסף בני חי", ועלי' אמר פרעה הן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממנו, שיעלו רב ניצוצות, הבה נתחכמ' ל"ו, פן ירבה מילוי למ"ד ו"ו על פ"ו ניצוצות הנשארות שעלה משה אל האלקים לתקן אלו פ"ו ניצוצות, ונוסף גם הוא, גם ערב רב עלו אתם, גם את זה לעומת זה, ב' פעמים ג"ם בגימטריא אלהי"ם, אח"כ בא משה 'ויקח' את עצמות יוסף להעלות הנשארות – ועל זה היה מחלוקתו של קרח, "רב לכם", אתם חושבין שאתם העליתם הניצוצות, שאינו כן, כי כל העדה כ"לם ק"דושים ר"ת ק"ך, אלקים השיב: "המעט מכס", אם יש כח בכס לבסם ולהמתיק קי"ט מנין מע"ט, כמו שכתוב אצל משה "ותחסרהו מע"ט מאלקים", רב לכם בני לוי, ר"ל הלא אין כח בכס להעלות קי"ט צירופי אלקים שהוא מע"ט, וא"כ איך יעלה על דעתיכם שאתם יש כח בידכם להעלות רב ניצוצות – קרית מלך ר"ב, על רב ניצוצות, אלקים בארמנותיה נודע למשג"ב, בגימטריא משה, שהוא היה אי"ש אלקים, וביסס והמתיק כל הניצוצות, והנה פר"ח מטה אהרן, פרח במילואו פ"א רי"ש ח"ת, בגימטריא מטטרו"ן ש"ר הפני"ם שהוא סוד מ"טה א"הרן ל"בית ל"וי, ראשי תיבות בגימטריא מיכא"ל, ולפי שקרח היה קין, עליו איתמר שא'ת פני רשע לא טוב, הלא אם תטיב שאת, ונרמז בס"ת רפ"ח, פ"א רי"ש ח"ת, שאם תאמר כי קרח גלגול שלו קין דשרקו ויחרקו חרק עליו שר של גיהנם,

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה לא

שכי"ו – בוטח בעשרו הוא יפול נאמר על קרח וכעלה צדיקים יפרחו, ועל סוד רפ"ח צדיק כתמר יפרח ס"ת קרח

והנה פרח משה אהרן לבית לוי סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות כי ששה מלכין קדמאין דמיתו נתבטלו בז' לא איתמר בי' מיתה בתורה רק (בר"ה א') כל מידה הוא ע"ב ויש בכל ע"ב ג' כד"ן ר"ל ג' פעמים כ"ד וכל כלי ע"ב הוא שליש מן האורות כי האור הוא על חד תרין וע"פ מ"ת הוא רפ"ח ועלו אלו אורות למעל' בשבירת הכלים בסוד ורוח אלקים מרחפת רפ"ח מ"ת כמבואר בכנפי יונה משה כשהוציא ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות כי מתחלה הי' מוטל על יוסף הצדיק שירד למצרים לשבור בר ז"ש (בראשית מה) רב עוד יוסף בני חי ועל"י אמר פרעה הן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממנו שיעלו רב ניצוצות הבח נתחכמ' ל"ו פן ירבה מילוי למ"ד ו"ו על פ"ו ניצוצות הנשארות שעלה משה אל האלקים לתקן אלו פ"ו כיצוצות ונוסף גם הוא גם ערב רב עלו אתם גם את זה לעומת זה ב"פ ג"ם בנימטריא אלקים אח"כ בא משה ויקח' את עצמות יוסף להעלות הנשארות ועל זה הי' מחלוקתו של קרח רב לכם אתם חושבין שאתם העליתם הניצוצות שאינו כן כי כל העד' כ"לם ק"דושים ר"ת ק"ך אלקים השיב המעט מכם אם יש כח בכם לבסס ולהמתיק קי"ט מנין מע"ט כ"ש אצל משה ותחסרהו מעט מאלקים רב לכם בני לוי ר"ל הלא אין כח בכם להעלות קי"ט צירופי אלקים שהוא מע"ט וא"כ איך יעלה על דעתכם שאתם יש כח בידכם להעלות רב ניצונות לכן במזמור מ"ח שהוא על סוד ב' כד"ן אמר (תהלים מח) קרית מלך ר"ב על רב ניצוצות אלקים בארמנותי' נודע למשג"ב בני' משה שהוא הי' אי"ש אלקים וביסם והמתיק כל הניצוצות והנה פר"ח משה אהרן פרח במילואו פ"א רי"ש ח"ת בני' מטטרו"ן ש"ר הפני"ם שהוא סוד מ"טה א"הרן ל"בית ל"וי ר"ת בני' מכאל ולפי שקרח הי' קין עלי' איתמר (משלי יח) שא"ת פני רשע לא טוב (בראשית ג) הלא אם תטיב שאת ונרמז בס"ת רפ"ח פ"א רי"ש ח"ת שא"ת כי קרח גלגול שלו קין דשרקו ויחרקו חרק עליו שר של גיהנם שכי"ו כי (פסחים קי"ט) שלש מאות

אקלידי היו אוצרותיו ז"ש בומח (משלי יא) בעשרו הוא יפול על קרח ובעלה צדיקים יפרחו ועל סוד רפ"ח (תהלים צא) צדיק כתמר יפרח ס"ת קרח.

יז.

לפי שרצה קרח להיות מלך ולהיות למעלה ראש, היה מן הבלועים עד תהום למטה, ולפי שרצה להיות כהן גדול, כי היה בכור, לכן היה מן השרופים – קרח לא טיפש היה, ומטועני הארון היה, התרעם על משה ואהרן שכל התלאות והרפתקאות דעזו עליהו דישראל בא מן הערב רב, והנה התרעם על שגרמו להם עגל, כי משה גרם בלקחו ערב רב, זה שאמר הקב"ה כי שחת עמך, ולא עמי ואהרן, העיקר ויגוף י"י את העם אשר עשו את העגל – ר"ב לכם, אתם הגורמים ערב רב, כי כל הצרות הצרורות הבאו עלינו, הכל בא מכס, כי כל העדה כולם קדושים הם מסיטרא דקדושה, והם תו"ך, כמו שכתוב: "ונקדשתי בתוך בני ישראל", וכמ"ש גבי בני יעקב עשרה שהם סוד הקדושה: ויבאו בתוך הבאים לשבור אוכל, כי קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, ובנוי דערב רב הם הקליפה אשר סביב המוח, ומשה סבר שתהיה הקליפה ג"כ מתוקנת לכנוס בתוך הקדושה, לכן לקח עמו, כי לעתיד לבוא כשיעבור רוח הטומא"ה מן הארץ, יהיה כן.

בזה שהרהרו ישראל אתם המיתם את עם ה' והלא כבר יצאו בלועים ושרופים וקרח הי' משניהם לפי שרצה להיות מלך ולהיות למעל' ראש הי' מן הבלועים עד תהום למטה ולפי שרצה להיות כ"ג הי' בכור לכן הי' מן השרופים ע"ד הדרש אמרתי שקרח לא טיפש הי' ומטועני הארון הי' התרעם על משה ואהרן שכל התלאות והרפתקאות דעזו עליהו דישראל בא מהם והנה התרעם על שגרמו להם עגל כי משה גרם בלקחו ערב רב ז"ש הקב"ה (שמות לב) כי שחת עמך ולא עמי ואהרן ג"כ העיקר ויגוף י"י את העם אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן ז"ש ר"ב

לכם אתם הגורמים ערב רב כי כל הצרות הצרות הבאו עלינו הכל בא
מכם כי כל העדה כלם קדושים הם מסיטרא דקדושה והם תו"ך כמ"ש
(ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וכמ"ש גבי בני יעקב עשרה שהם
סוד הקדושה (בראשית מב) ויבאו בתוך הבאים לשבור אוכל כי (ירמ'
ב) קודש ישראל ל"י ראשית תבואתה ובנוי דערב רב הם הקליפה אשר
סביב המוח ומשה סבר שתה"י הקליפה ג"כ מתוקנת לכנוס בתוך
הקדושה לכן לקח עמו כי לע"ל כשיעבור רוח הטומא"ה מן הארץ יהי
כן.

יח.

שלמה המלך לקח אלף נשים, להכניע אלף כוחות הטומאה
וגם כל השרים, זה שכתוב כאן בקרח: ובתוכ"ם ה',
שישראל הם התו"ך, כי ישראל הם כליו של הקב"ה,
והקב"ה כביכול מעצמותו נתן בהם – חלק ה' אמרה נפשי,
ונשמת ישראל וחכמתן, הוא חלק אלוך ממעל, לא עשה כן
לכל גוי, לזה אמר קרח: ומדוע תתנשאו? הלא אתם גרמתם
לנו הצרות בענין עגל שלקחת ערב רב, וכל המאורעות,
מתאוננים, וקברות התאווה, הכל בא מהם

וזוהי היתה כוונת שלמה שלקח אלף נשים להכניע אלף כוחות הטומאה
וגם כל השרים וגו' ז"ש ובתוכ"ם י"י שישראל הם התו"ך כי ישראל
הם כליו של הקב"ה והקב"ה כביכול מעצמותו נתן בהם ז"ש (ברכות כה)
ברכה לחכמי ישראל ברוך שחלק מחכמתו ליריאי וז"ל ברוך שנתן
מחכמתו כי (איכה ג) חלק י"י אמרה נפשי ונשמת ישראל וחכמתן הוא
חלק אלוה ממעל לא עשה כן לכל גוי לז"א קרח ומדוע תתנשאו הלא
אתם גרמתם לנו הצרות בענין עגל שלקחת ערב רב וכל המאורעות
מתאוננים וקברות התאווה הכל בא מה.

יט.

גם דתן ואבירם אמרו למשה, והוסיפו כי שתים רעות שהיה לישראל, שזה גרם תרין בזיעי, דהיינו לב' חורבנין, חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ד, הוא עון עגל, שאז קרבו פקודות העם לסוף כ"ד דורות נגבה חוב זה, ובית שני עבור מרגלים, בכייה של חנם גרמה בית שני, שעבור שנאת חנם נחרב בית שני – המעט כי העלייתנו מארץ מצרים, העלייה אשר העלייתנו מארץ מצרים, היתה ממכם שגרמת להמיתנו במדבר, כי אלו לא לקחת ערב רב אשר עלה אתם, ז"ש כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים, הרי תלה העלייה במשה, לא די שבזה אתה הוא הגורם שחטאנו בעגל, אף גם זאת גרמת לנו שלא נבא לארץ ישראל, אתה הוא הגורם שלא נתן לנו נחלת שדה וכרם, כי למה הסכמת בשליחת מרגלים – על ענין עגל השיב משה לקרח שמעו נא בני לוי, שמע"ו נא רמז על שמעון, בני לוי רמז ללוי, כי אמרו איש אל אחיו לכו ונהרגהו וגו', אותו החטא גרם שירד יוסף למצרים, והוצרך משה להעלות אותם ע"י טס של כסף שהי' כתוב עליו עלה שור, ואותו טס זרק מיכה לאש, יצא העגל הזה, והם הגורמין ולא הוא – ולדתן ולאבירם כשראה משה לזות שפתים, התפלל לפני הקב"ה שהוא לא חטא בשתים רעות אלו על שלקח ערב רב אשר בשר חמורים בשרם, אמר לפני הקב"ה: לא חמור אחד מהם נשאתי, אף שלא מחיתי ערב רב לילך עמנו, וכי נשאתי אותם על כנפי נשרים כאשר ישא האומן את היונק, כאשר הוא עושה לס' רבוא של נשמות קדושות, ועל דבר מרגלים ולא הרעותי את אחד מהן, אף וייטב הדבר בעיני בענין שליחות המרגלים, מ"מ לא לרעה עשיתי, רק לטובה נתכוונתי – ז"ש אתם המיתם את ע"ם י"י ר"ת ע"גל מ"רגלים, הלא בשתים אלו אתם גורמין, לפי שמשה אמר בקר ויודע י"י את אשר לו, ז"ש שכוונתם לחרף להקב"ה בעצמו ובתורתו, ולכן לקח משה ס"ת בחיקו בזא"ת תדעון

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה לה

גם דתן ואבירם אמרו למשה והוסיפו כי שתים רעות שהי' לישראל שזה גרם תרין בזיעי דהיינו לב' חורבנין חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ד הוא עון עגל שאז קרבו (יחזקאל ט) פקודות העם לסוף כ"ד דורות נגבה חוב זה ובית שני עבור מרגלים (סנהדרין) בכייה של חנם גדמה בית שני שעבור שנאת חנם נחרב בית שני ז"ש המעט כי העלייתנו מארץ מצרים ר"ל העלייה אשר העלייתנו מארץ מצרים היתה ממכם שגרמת להמיתנו במדבר כי אלו לא לקחת ערב רב אשר עלה אתם ז"ש כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים הרי תלה העלייה במשה לא די שבזה אתה הוא הגורם שחטאנו בעגל. אף גם זאת גרמת לנו שלא נבא לארץ ישראל אתה הוא הגורם שלא תתן לנו נחלת שדה וכרם כי למה הסכמת בשליחת מרגלים ז"ש וייטב הדבר בעיני ולא בעיני המקום וכן שלח לך לדעתך אני איני מצוה אותך ולמה הסכמת לשלוח מרגלים וכי לא הי' להם למרגלים להגיד מה שראו בעיניהם העיני האנשים ההם תנקד ר"ל אותן אנשים מרגלים שהלכו לעשות שליחותן וחזקה עשה שליח שליחותו וכי לא הי' להם להגיד מה שראו בעיניהם כי כל מה שהגידו אמת הי' שלא נוכל לעלות לשם בדרך הזה ועל ענין עגל השיב משה לקרח שמעו נא בני לוי איתמר במדרש אפשר אדם מדבר ליוסף ואמר לשמעון שמע אמר המדרש שמשה השיב להם במכירתן של יוסף גרמו העגל לא הם ז"ש שמעו נא רמוז על שמעון בני לוי רמוז ללוי כי (בראשית לז) אמרו איש אל אחיו לכו ונהרגו וגו' אותו החטא גרם שירד יוסף למצרים והוצרך משה להעלות אותם ע"י טם של כסף שהי' כתוב עליו עלה שור ואותו טם זרק מיכה לאש יצא העגל הזה והם הגורמין ולא הוא ולדתן ולאבירם כשראה משה לזות שפתים התפלל לפני הקב"ה שהוא לא חטא בשתים רעות אלו על שלקח ערב רב אשר בשר חמורים בשרם אמר לפני הקב"ה לא חמור אחד מהם נשאתי אף שלא מחיתי ערב רב לילך עמנו וכי נשאתי אותם על כנפי נשרים כאשר ישא האומן את היונק כאשר הוא עושה לס' רבוא של נשמות קדושות ועל דבר מרגלים ולא הרעותי את אחד מהן אף וייטב הדבר בעיני בענין

שליחות המרגלים מ"מ לא לרעה עשיתי רק לטובה נחזונוני ז"ש אתם המיתם את ע"ם י"י ר"ת ע"גל מ"רגלים הלא בשמים אלו אתם גורמין לפי שמשו אמר בקר ויורע י"י את אשר לו ז"ש שכוונתם לחרף להקב"ה בעצמו ובתורתו ולכן לקח משה ס"ת בחיקו בזאת תדעון.

ב.

לפי שביד משה היה המטה הזה, ובזה נתקנא קרח בשעה שצוה הקב"ה על סוד תכלת בפרשה שלפניה, לכן הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת, כי כל העדה כלם קדושים – וישמע משה ויפול על פניו, שחשדוהו על אשת איש, ועל אותה אש"ת אי"ש שהיא סוד נפש יקרה תצוד שאמר הקב"ה קח לך אשת זנונים וגו', חשדוהו ואמר רב לכם, שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב ר"ב אשר עלה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה משה רק ר"ב, ונשארו מנין אלקים, ומשה עלה אל אלקים, למתק ג"כ אלו פ"ו ניצוצות מנין אלקים, ז"ש לו קרח: "רב לכם", אתם לבדכם רוצים לירש כל הקדושה, כי כל העדה קדושים ובתוכם י"י ויש להם יכולת להוציא מן קליפה לעשות תו"ך, ומדוע תתנשאו, בזה נפל משה על פניו, וצוה ליקח קטורת, כי סמוך לזה שאמר ואשת איש נפש יקרה תצוד, איתא שם במשלי: היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה, לכן צוה ליקח מחתות

ולפי שביד משה היה המטה הזה ובזה נתקנא קרח בשעה שצוה הקב"ה על סוד תכלת בפרשה שלפניה לכן הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת כי כל העדה כלם קדושים וז"ש וישמע משה ויפול על פניו שחשדוהו על אשת איש רזא רמלה ואשת איש נפש יקרה תצוד ועל אותה אש"ת אי"ש שהיא סוד נפש יקרה תצוד שאמר הקב"ה קח לך אשת זנונים וגו' חשדוהו ואמר רב לכם שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב ר"ב אשר עלה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה

משה רק ר"ב ונשארו מנין אלקים ומשה עלה אל אלקים למתק ג"כ אלו פ"ו ניצוצות מנין אלקים ז"ש לו קרח רב לכם אתם לבדכם רוצים לירש כל הקדושה כי כל העדה קדושים ובתוכם י"י ויש להם יכולת להוציא מן קליפה לעשות תו"ך ומדוע תתנשאו בזה נפל משה על פניו בסוד והוא (בראשית כה) על פני כל אחיו נפל וצוה ליקח קמורת כי סמוך לזה שאמר ואשת איש נפש יקרה תצוד א' שם במשלי ס' ו' היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה לכן צוה ליקח מחתות.

כא.

נזרקה בקרח זוהמת נחש הקדמוני, רוח של קין, כדאיתא ביה "שבעתים יוקם קין" את כל נתן, כי כל עשרו של קרח הלך לנוקבא דתהומא רבא עבור זה, נ"גע ו"קלון י"מצא, בהיפוך אתוון יו"ן, וחרפתו לא תמחה, הוא רצה להפך קליפת יון, ונהפכה לו, עד שחרפתו לא תמחה, כי קנאת חמת גבר, קשה כשאל קנאה, ולא יחמול ביום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יברא

לזה אמר שם (שם) לא יבוזו לגנב כי יגנוב כי מדרז"ל על אלו ר"ן איש מושל לא' שגנב כלי מבית המרחץ כי ענין הגניבה היה למלא נפשו כי ירעב לכן חסה התורה ולא פרסמה אותם לפי שלא יבוזו לגנב אע"פ שהוא גונב מאחר שהוא עושה למלא נפשו כי ירעב ונמצא ישלם שבעתים כי נזרקה בקרח זוהמת נחש הקדמוני רוח של קין כדא"י ב"י (בראשית ד) שבעתים יקם קין את כל נתן כי כל עשרו של קרח הלך לנוקבא דתהומא רבא עבור זה (משלי ו) נ"גע ו"קלון י"מצא בהיפוך אתוון יו"ן וחרפתו לא תמחה הוא רצה להפך קליפת יון ונהפכה לו עד שחרפתו לא תמחה כי קנאת חמת גבר (שיר ה) קשה כשאל קנאה ולא יחמול ביום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יברא.

כב.

נעשה מן קר קבר, ונתחלק בקר לקבר – ברכה לראש משביר, על משה שהיה שוחר טוב ומבקש רצון מי"י במה שאמר בקר ויודע י"י, כי אז סיטרא דחסד בעולם בבקר חסדיך – אבל על קרח איתמר מונע ב"ר יקבהו לא"ס, כי עיקר חלוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעלה משה עם ערב ר"ב אשר עלו אתם, ואיהו מונע ב"ר – אך טוב לישראל אלקים לבר"י לב"ב, וקין והבל דאינון עתה קרח ומשה מחלוקתם הראשון, דין אמר חלוץ סוד קל"ד, ודין א' פרח באווירא, על אינון רפ"ח ניצוצין, נחלקו גם עתה, באו לחלוקה זו, וכעלה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח

ואמר בקר ויודע י"י או"ת אשר לו שהוא ב' ברכה התחלת התורה היא בה אסתכל משה במעשה בראשית דאיתמר בזוהר אהרן יום א' קרת יום ב' ונברא בדינא ה' משה יום ג' מכריע משפט ומזה נעשה בתיהם קבריהם ונעשה מן קר קבר ונתחלק בקר לקבר ז"ש (משלי י) ברכה לראש משביר על משה שהי' שוחר טוב ומבקש רצון מי"י במה שאמר בקר ויודע י"י כי אז סיטרא דחסד בעולם בבקר חסדיך אבל על קרח איתמר מונע ב"ר יקבהו לא"ס כי עיקר חלוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעלה משה עם ערב ר"ב אשר עלו אתם ואיהו מונע ב"ר ז"ש במזמור ע"ג אך טוב לישראל אלקים לבר"י לב"ב וקין והבל דאינון עתה קרת ומשה מחלוקתם הראשון דין אמר חלוץ סוד קל"ד ודין א' פרח באווירא על אינון רפ"ח ניצוצין נחלקו גם עתה באו לחלוקה זו ז"ש הוא יפול (שם) וכעלה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח.

פרשת חוקת

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת חוקת

כג.

אותם שיצאו ממצרים שנגזרה עליהם מיתה, לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה, וכן הכתוב אומר ובניהם יהיו רועים במדבר וכו', אמר רבי עקיבא כשהיו מגלים התגרים סל של פירות היו מתים וכו', הענין שתרעומתן היה על התורה שבעל פה, וערב רב לא היו יכולין להבין תורה שבעל פה, זה שכתוב ורוחך הטובה נתת להשכילם, שמע מינה שענין תרעומתן היה על ההשכלה על לחם אבירים, כי הם לא אכלו את המן, רק תמצית של מן ירד אחר כך להם, שנעשה מינו, ומשם אוכלים הם, ולכן פתחו בשנים, לחם ומים, (מים בחי' נפשנו קצה, כי המן נמס להם במים, לכן אמרו ק"ל ק"ל, ב' דברים קלים)

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם באלקים ובמשה. איתמר בזוהר הא אותיקמו חבריא דבטילו לאולפא תלמודא דאיברי הר ההר אמאי איקרי הר ההר דמתמן נפק הורא' לעלמא דכתיב אשר כתבתי להורתם ודא איהי תור' שבע"פ אבל ת"ח רוא דחכמתא אית הכא האי אתרא דאיברי הר ההר אורחא הוא לימא דסוף סופין דדרגין מדברא קדמיהון במדברא לדעתי זה כוונת המדרש רבה ויסעו מהר ההר זש"ה (נחמ' ט) ורוחך הטוב נתת להשכילם אלא שאותם שיצאו ממצרים שנגזר עליהם מיתה לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה וכו"א ובניהם יהיו רועים במדבר וכו' אר"ע כשהיו מגלים התגרים סל של פירות היו מתים וכו' הענין שתרעומתן הי' על התור' שבע"פ וערב רב לא היו יכולין להבין תור' שבע"פ ז"ש ורוחך הטובה נתת להשכילם ש"מ שענין תרעומתן הי' על ההשכלה על לחם אבירים כי הם לא אכלו את המן רק תמצית של מן

ירד אח"כ להם שנעשה מינו ומשם אוכלים הם ולכן פתחו בשנים לחם ומים (מים בחי' נפשינו קצה כי הזמן נמס להם במים לכן אמרו ק"ל ק"ל ב' דברים קלים).

כד.

ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא לחם מן השמים ובמים שבא להם מן הארץ, והוא שלא כדרך העולם שהמים בא מלמעלה למטר השמים תשתה מים והארץ מוציאה לחם, לכן כשבאו סמוך לארץ ישראל שראו אלו השני מדריגות בארץ שהם היפוך סדר העולם, לכן באו הוציאו דבה, שמעו שלא יבואו לארץ ישראל, שלא היה יכול לטעום אותו הדור מפירות הארץ כלום, א"ר עקיבא כשהיה מגלים להם הסל הבא מן פירות הארץ היו מתים, שנאמר אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו', הם שרננו וידבר העם הם השיבום למה העליתנו ממצרים למות במדבר, שלא זכינו לשום טובה בעולם, אין לחם על פי הטבע מלמטה רק מלמעלה, ואין מים מלמעלה על פי הטבע רק מלמטה – ואלו שיצאו ממצרים לא היו יכולין לרנן על המים, כי גם כן במצרים לא היה להם מטר מלמעלה, לזה חזרו ורננו על הלחם לבד, נפשינו קצה בלחם הקלוקל, שזה עיקר תרעומתן, ולא הזכירו המים – ולפי שדברו על הלחם ועל מים, לכן על לחם שלח "נחש עפר לחמו", ונגד המים שלח בהם שרפים, שאין מים לכבות האש השרף, וינשכו את העם, הם שיצאו ממצרים, שלא רננו רק בלחם לבד, כי גם שם מים למטה – וימת עם רב, הם ערב רב שעלו אתם, שהיו משאר אומות שיש להם מטר מלמעלה, עליהם אמר רב בקמץ, ויבא העם אל משה, הם אותן שקלקלו בלחם, חטאנו כי דברנו ביי' ובך, הם אילו שדברו בלחם לבד, וידוע שהמן בא משם ייי' ולא משם של אלקים, והם באו לתקן חטא של לחם שדברו נפשינו קצה, לכן אמרו התפלל אל ייי'

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה מא

ויסר מעלינו הנחש שהוא בא עבור לחם – ויתפלל משה בעד
העם סתם, לא קאמר בעד מה, כי לא היה יודע אם חזרו
נחש דלעילא לאתערא

הקב"ה אמר למשה עשה לך שרף ומשה עשה נחש נחושת ע"ד
הפשט ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא לחם מן
השמים ובמים שבא להם מן הארץ והוא שלא כדרך העולם שהמים בא
מלמעלה למטר השמים תשתה מים והארץ מוציאה לחם כ"ש (יהושע
ה) ויאכלו מעבור הארץ לכן כשבאו סמוך לא"י שראו אלו השני
מדריגות בארץ שהם הפך סדר העולם לכן באו הוציאו דבה שמעו שלא
יבואו לא"י כמ"ש במדרש ע"פ נפשינו קצה בלחם הקלוקל שלא ה' יכול
לטעום אותו הדור מפירות הארץ כלום א"ר עקיבא כשהי' מגלים להם
הסל הבא מן פירות הארץ היו מתים שנאמר אם יראה איש באנשים
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו' הם שרננו וידבר העם הם
השיבוים למה העליטנו ממצרים למות במדבר שלא זכינו לשום טובה
בעולם אין לחם ע"פ הטבע מלמטה רק מלמעל ואין מים מלמעלה ע"פ
הטבע רק מלמטה ואילו שיצאו ממצרים לא היו יכולין לרנן על המים כי
גם כן במצרים ג"כ לא ה' להם מטר מלמעלה לזה חזרו ורננו על הלחם
לבד נפשינו קצה בלחם הקלוקל שזה עיקר תרעומתן ולא הזכירו המים
ולפי שדברו על הלחם ועל מים לכן על לחם שלח (ישעי' סה) נחש עפר
לחמו ונגד המים שלח בהם שרפים שאין מים לכבות האש השרף וינשכו
את העם הם שיצאו ממצרים שלא רננו רק בלחם לבד כי גם שם מים
למטה וימת עם רב הם ערב רב שעלו אתם שהיו משאר אומות שיש
להם מטר מלמעלה עליהם אמר רב בקמין ויבא העם אל משה הם אותן
שקלקלו בלחם חטאנו כי דברנו ב"י ובך הם אילו שדברו בלחם לבד
וידוע שהמן בא משם י"י ולא משם של אלקים והם באו לתקן חטא של
לחם שדברו נפשינו קצה לכן אמרו התפלל אל י"י ויסר מעלינו הנחש
שהוא בא עבור לחם כמ"ש רש"י יבא נחש שכל המינין נטעמו לו טעם א'
ויפרע מן אותם שדברו במן שהי' בו כל טעמים בעולם והם הראו שלא

ה' בו שום טעם וחטאו באלקים שממנו המים מלמטה גבורות גשמים ויתפלל משה בעד העם סתם לא קאמר בעד מה כי לא ה' יודע אם חזרו נחש דלעילא לאתערא.

כה.

גלות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע – וידבר העם באלקים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים, בכל גליות אנו יושבין תחת ק"ל משיריין דיליה, ומיד כשמתעוררין ישראל לשון הרע, מתעוררין כל הנחשים, וישראל ראו שהכל תלוי באותו תנין גדול רובץ בתוך יאוריו, לכן בקשו ויסר מעלינו את הנחש – במסורה ג"פ 'ויסר', ויסר הערב מפרעה ומכל עבדיו, יסר את הנחש, ויסר את אופן מרכבותיו, פרעה היה התנין ועליו היו תלוין כל הערבוביא, ז"ש ויסר את הערוב ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למימר או אופן מרכבתו אבל בזה האופן תלוין כל המרכבות, או שבקשו על ערב רב שהיה אתם וגרמה להם ערבוביא בישא, ז"ש ויסר את הערב שהם ערב רב, אז ויסר את הנחש, כי לא נחש ביעקב, לכן אמר הנחש בלשון יחיד, כי בזה הנחש תלוין כל המרכבות, אפ"ן בגי' סמא"ל, כל המרכבות בנוין עליו, לכן עשה משה נחש נחושת, כי ההרים הרי נחושת, והביט אל הנחש וחי, כי גלות מכפרת עון, והפסוק אומר: "לכן גלה עמי מבלי דעת", ר"ל שאינם רוצים לידע שהם בגלות, ואין מקבלים עול גולה עליהם, אבל והביט אל לשון הרע שדיבר, וזרקו אותו לנוקבא דתהומא רבא, וכשיביט האדם באלו ענינים אזי וחי

ותקצר נפש העם בדרך ד' פעמים ותקצר במסורה נגר ד' גליות אבל גלות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע וידבר העם באלקים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים הלא טוב ה' לנו לשבת במצרים ז"ש וישב שם ימים רבים שהיו ראויים להיות כל ד' גליות שאנו

יושבין בד' מלכיות שנים רבים ה' לנו ראוי לשבת במצרים למות במדבר על גליות אלו ונפשינו קצה בלחם רע עין שהוא ק"לק"ל חסר (איוב כד) קל הוא על פני המים כי בכל גליות אנו יושבין תחת ק"ל משיריין דיליה ומיד כשמתעוררין ישראל לשון הרע מתעוררין כל הנחשים וישראל ראו שהכל תלוי באותו תנין גדול רובץ בתוך יאוריו לכן בקשו ויסר מעלינו את הנחש במסורה ג"פ ויסר (שמות י) ויסר הערב מפרעה ומכל עבדיו יסר את הנחש ויסר את אופן מרכבותיו פרעה ה' התנין ועליו היו תלוין כל הערבוביא ז"ש ויסר את הערוב ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למימר או אופן מרכבתו אבל בזה האופן תלוין כל המרכבות או שבקשו על ערב רב שהיה אתם וגרמה להם ערבוביא בישא ז"ש ויסר את הערב שהם ערב רב אז ויסר את הנחש כי לא נחש ביעקב לכן אמר הנחש בלשון יחיד כי בזה הנחש תלוין כל המרכבות אפ"ן בגי' סמא"ל כל המרכבות בנוין עליו לכן עשה משה נחש נחושת כי ההרים הרי נחושת והביט אל הנחש וחי כי גלות מכפרת עון והפסוק אומר (ישעי' ה) לכן גלה עמי מבלי דעת ר"ל שאינם רוצים לידע שהם בגלות ואין מקבלים עול גולה עליהם אבל והביט אל לשון הרע שדיבר וזרקו אותו לנוקבא דתהומא רבא וכשיביט האדם באלו ענינים אזי וחי.

פרשת בלק

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בלק

כו.

ויאמר מואב אל מדין עתה ילחכו הקהל הזה על ערב רב שהם אינם עומדין בתפקידו של הקב"ה, כלחוד"ך השור, כמו שחטאו ישראל בענין עשיית העגל, מזה היה מתיירא מואב ויאמר מואב אל מדין עתה ילחכו הקהל הזה על ערב רב שהם אינם עומדין בתפקידו של הקב"ה כלחוד"ך השור כמו שחטאו ישראל בענין עשיית העגל מזה הי' מתיירא מואב.

כז.

הפעם הראשון אמר מן ארם ינחני בלק לכה ארה לי יעקב הם הערב רב שעשו עגל – ולכה זועמה ישראל על כלל ישראל

הפעם הראשון אמר מן ארם ינחני בלק לכה ארה לי יעקב הם הערב רב שעשו עגל ולכה זועמה ישראל על כלל ישראל.

כח.

ויאמר אל עמו, ע' עקומה, ולקט כסף, הם סוד ניצוצות
טהורות שעלו עמו מנין ר"ב מן רפ"ח ניצוצין, ז"ש גם ערב
ר"ב עלה אתם, ז"ש ויגר מואב מפני העם כי ר"ב הוא,
שהעלו רב ניצוצות עמהם ונשאר מנין אלקים, ומשה עלה
אל אלקים לתקן עוד פ"ו ניצוצות – הן עם יצא ממצרים, ערב
רב על רב ניצוצות שיעלו אתם

ז"ש ויאמר אל עמו ע' עקומה ולקט כסף הם סוד ניצוצות טהורות
שעלו עמו מנין ר"ב מן רפ"ח ניצוצין ז"ש גם ערב ר"ב עלה אתם
ז"ש ויגר מואב מפני העם כי ר"ב הוא שהעלו רב ניצוצות עמהם ונשאר
מנין אלקים ומשה עלה אל אלקים לתקן עוד פ"ו ניצוצות הן עם יצא
ממצרים ערב רב על רב ניצוצות שיעלו אתם.

כט.

בלעם אמר על עצמו "ותהי אחריתי כמוהו", שראה שיש לו
יניקה סוף תיבות של אבו"ת העול"ם בגימטריא ישרים, כי
אברהם יצחק יעקב ס"ת קמ"ב, עליה אמר יהושע כשראה
עגל שגרם יונס ויומברוס בנוי דבלעם ק"ול מ"לחמה
ב"מחנה שהוא ר"ת קמ"ב, שהוא בלעם, כי מכוחו בא העגל,
ואותו כח נטיל עתה בלעם שהלך לקלל ישראל, כדאיתא
בזוהר שני נעריו עמו אלו הכשפים והכוחות של בנוי לקח
עמו רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום, אזל אסקיה
לבלעם בנגידא השיב מיליהו נפישין לא תדרוש שלום
וטובתם, לכן קראו שונא שלום – ויגר מואב מפני העם הם
הערב רב, ז"ש כי רב הוא: על ערב רב, אבל מפני ישראל לא
היה לו שום מורא רק ויקוצו מפני בני ישראל

ועל עצמו אמר ותהי אחריתי כמוהו שראה שיש לו יניקה סוף תיבות
של אבו"ת העול"ם בגימטריא ישרים כי אברהם יצחק יעקב ס"ת

קמ"ב עליה אמר יהושע כשראה עגל שגרם יזנום ויזמברום בנוי דבלעם ק"זל מ"לחמה ב"מחנה שהוא ר"ת קמ"ב שהוא בלעם כי מכוחו בא העגל ואותו כח נטיל עתה בלעם שהלך לקלל ישראל כדאיתא בזוהר שני נעריו עמו אלו הכשפים והכוחות של בנוי לקח עמו רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום (גיטין נז) אזל אסקיה לבלעם בנגידא השיב מילייהו נפישין לא תדרוש שלומם וטובתם לכן קראו שונא שלום אני שלום וכי אדבר על ענין פתיחת שלום שהקדימו ישראל אף לסיחון שהי' א' מז' עממין ז"ש אף במקום שיש לי לדבר קשות דהיינו על ז' עממין אפ"ה אני פתחתי בשלום ואיך יעלה על דעתם שאלך עמהם למלחמה או שישראל הראו עצמן עטופים ז"ש אני באמת שלום לי עמהם וכי אדבר עם מואב קשות המה חושבין שאני מוכן למלחמה ועז"א וירא בלק מה שעשה ישראל לאמורי שהוא א' מן ז' עממין אפ"ה הקדימו עמהם לשלום ק"ו שלא יתחילו עמהם למלחמה רק ויגר מואב מפני העם הם הערב רב ז"ש כי רב הוא על ערב רב אבל מפני ישראל לא היה לו שום מורא רק ויקוצו מפני בני ישראל.

פרשת פנחס

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת פנחס

5

המגיפה היתה לטובתן של ישראל, כדי שכל ערב רב שהיו בישראל ספו תמו מן בלהות, כדברי רשב"י שכל אותן כ"ד אלף שמתו היו משבט שמעון, מאינן ערב רב שנתגיירו ונתדבקו בשמעון – ז"ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים, במתאוננים, במרגלים, בעגל – מישראל לא מת שום אחד מהם – לא היה יכולת לבוא לארץ ישראל שהוא תוך

של כל העולם, עד שמתו כל אינון קליפות קוצים בכרם
ונשארו מצורף ומזוקק

הנה בענין המגיפה הזו שהיתה לטובתן של ישראל, כרי שכל ערב רב
שהיו בישראל (תהלים עב) ספו תמו מן בלחות, כדברי רשב"י
שכל אותן כ"ד אלף שמתו היו משבט שמעון, מאינון ערב רב שנתגירו
ונתרבקו בשמעון. ז"ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים,
במתאוננים, במרגלים, בעגל, כ"ש שם. ואע"פ שר"א השיב על זה אבא
שפיר הוא אבל חזינא עליה פלוגתא וכו' הלא רשב"י תירץ שם כל
הקושיות שמישראל לא מת שום א' מהם והנה לא היה יכולת לבא לא"י
שהוא תוך של כל העולם עד שמתו כל אינון קליפות קוצים בכרם
ונשארו מצורף ומזוקק.

לא.

לכן התחיל פרשה זו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו
את קנאתי, בכדי שיהיו ישראל תוך, והקליפ"ה נפלה מהם
– ז"ש ויהי אחר המגיפה, שנגף י"י את ערב רב אשר עלה
אתם – והכתוב אומר: "וקוי י"י ירשו ארץ", כשזרע מרעים
יכרתו, וכן הכתוב אומר: קרני רשעים אגדע, אז תרוממנה
קרנות צדיק – לכן עתה מחדש התחיל שאו את ראש בני
ישראל, ליתן להם נשיאות ראש

לכן התחיל פרש' זו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו את קנאתי
בכדי שיהיו ישראל תוך והקליפ"ה נפלה מהם ז"ש ויהי אחר
המגיפה שנגף י"י את ערב רב אשר עלה אתם והכתוב אומר (תהלים לז)
וקוי י"י ירשו ארץ כשזרע מרעים יכרתו וכה"א קרני רשעים אגדע אז
תרוממנה קרנות צדיק לכן עתה מחדש התחיל שאו את ראש בני ישראל
ליתן להם נשיאות ראש.

פרשת ואתחנן

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ואתחנן

ל.ב.

אמר רב לך, רמז לו שהוא לקח ער"ב ר"ב עמו, והם גרמו את העגל – ועל מרגלים אמר ל"ך, כמו שכתוב שלח לך אנשים, והקב"ה לא שלח, רק ל"ך, איני מצוה אותך, באופן שבתִיבת רב ל"ך רמז לו שבשניהם חטא

והנה ב' חטאים עשו ישראל שהחריבו ב' מקדשות ועל שניהם בא משה והתפלל סלח נא לעון העם הזה אמר רב לך רמז לו שהוא לקח ער"ב ר"ב עמו והם גרמו את העגל ועל מרגלים אמר ל"ך כד"א שלח לך אנשים והקב"ה לא שלח רק ל"ך איני מצוה אותך באופן שבתִיבת רב ל"ך רמז לו שבשניהם חטא וזה ה"י לשון הרע של דתן ואבירם כמ"ש שם בפ' קרח ע"פ דרש של ר' שמלאי אמר נגד העגל תחת אשר הערה נפשו למות ונגד מרגלים ואת פושעים נמנה שהוצרך למנות עם מתי מדבר.

ל.ג.

הוצרך משה להיות קבור במדבר בעבור העגל, לפי שהוציא שם רע על בתולות ישראל, שהקב"ה אמר לך רד כי שחת עמך, ר"ל ערב רב, והוא אמר למה ה' יחרה אפך בעמך על ישראל בעצמם, וע"י שהוציא שם רע עליהם הוצרך להיות אצלם, לקיים קרא ולו תהיה לאשה ולא יוכל לשלחה כל ימיו

ז"ש בפ' דברים אחר שליחות מרגלים גם בי התאנף י"י וכה"א במזמור ע"ג (תהלים לו) אשתוללו אבירי לב אלו משה אהרן שנתרשלו ידיהם בשעה שליחות מרגלים גרם שנמו שנתם ר"ל שנקברו במדבר

הערב רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה מט

ואפשר שד' טעמים מבוארים בפסוק זה שהוצרך משה להיות קבור במדבר הא' עבור עגל לפי שהוציא שם רע על בתולות ישראל שהקב"ה אמר (שמות לב) לך רד כי שחת עמך ר"ל ערב רב והוא אמר למא י"י יחרה אפך בעמך על ישראל בעצמם וע"י שהוציא שם רע עליהם הוצרך להיות אצלם לקיים קרא (דברים כו) ולו תהיה לאשה ולא יוכל לשלחה כל ימיו ז"ש הטעם הראשון שמת שם תחת אשר הערה נפשו למות בשעת עגל גם טעם שני ויתא ראשי עם ז"ש והוא את פושעים נמנה.

פרשת וזאת הברכה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וזאת הברכה

לד.

בגמרא סוכה: מאה ועשרים זקנים ומהם כמה נביאים
תקנו שמונה עשרה על הסדר – טעם זה המנין של ק"ך, לפי
שבאו להמתיק ק"ך צירופים של אלקים – וזה סוד ומשה
עלה אל האלקים, לכן היה בהר ק"ך יום, והיה ימיו מאה
ועשרים, להמתיק ק"ך בתים של אלקים – לכן לקחו ערב רב
ק"ך קנטרין בעגל ואמרו עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו,
ק"כ בתים של אלקים, לכן ירדו לק"ך קנטרין, ק"ך רבוא
של מלאכי חבלה, ופרקו עטרות שלהם, שהוא שם המפורש,
כי מן ה' עשו אלקים

משה אמר שירה זו (מגילה יב) עם ע"ח זקנים מנין הזי"ו לך למה
נטל משה ע"ח זקנים מנין זה למה אספה ל' שבעים איש שמענו
או ע"ב זקנים שמענו במתניתין ע"ח לא שמענו וכיוצא בו שארז"ל מאה
יותר מבשאר מצות וי"ל ע"ד הגמרא בפרק לולב מאה ועשרים זקנים
ומהם כמה נביאים תקנו שמונה עשרה על הסדר צריך ליתן טעם למה
זה המנין של ק"ך לפי שבאו להמתיק ק"ך צירופים של אלקים והן הן
סוד ומשה עלה אל האלקים לכן היה בהר ק"ך יום והיה ימיו מאה
ועשרים להמתיק ק"ך בתים של אלקים ויקרא אליו י"י ר"ל לעשות מן
אלקים י"י ז"ש משה כי שם י"י אקרא ר"ל שהוא מהפך שם של אלקים
רחמים ז"ש הבו גורל לאלקיננו אף שם אלקינו שהוא דין יעשה ממנו
רחמים שהוא גורל מדת אברהם הגדול דאיתמר גביה (בראשית כא)
ויעש אברהם משתה גדול ולכן לא רצה להיות עניים שם באותה סעודה
שהם ממדת הדין והוא הנדיל לעשות חסד.

וזהנה משה עושה הצור להיפך לעשות פעולת תמים כדלעיל רק שחת

לו ישראל משחיתים השפע לכן לקחו ערב רב ק"ך קנטרין בעגל ואמרו (שמות לב) עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו ק"כ בתים של אלקים לכן ירדו לק"ך קנטרין ק"ך רבוא של מלאכי חבלה ופרקו עטרות שלהם שהוא שם המפורש כי מן י"י עשו אלקים.

לה.

לכן בימי שלמה שעשו בימיו שלום כל המשחיתים, ויהיו שלום בינו לבין חירם מלך צור, שהוריד שם שר א', והורידו לו' מדורי גיהנם, ונכנעו כל כוחות הדין, גם היא באה מלכת שבא ונתנה מאה ועשרים כיכרים זהב לשלמה, ולכן הקריבו אז מאה ועשרים אלף צאן, להמתיק ק"ך כוחות של אלקים, כי המשפט לאלקים הוא, לכן כל עיר שיש בה מאה ועשרים אנשים, מעמידין בה סנהדרי קטנה, ולכן הוצרכו להיות ק"ך זקינים, להמתיק ק"ך ב"ד של אלקים

ולכן בימי שלמה שעשו בימיו שלום כל המשחיתים ויהיו שלום בינו לבין חירם מלך צור שהוריד שם שר א' והורידו לו' מדורי גיהנם ונכנעו כל כוחות הדין גם היא באה מלכת שבא ונתנה מאה ועשרים כיכרים זהב לשלמה ולכן הקריבו אז מאה ועשרים אלף צאן להמתיק ק"ך כוחות של אלקים כי המשפט לאלקים הוא לכן כל עיר שיש בה מאה ועשרים אנשים מעמידין בה סנהדרי קטנה ולכן הוצרכו להיות ק"ך זקינים להמתיק ק"ך ב"ד של אלקים (ישעיה נה) כי ביתי ב"ת תפלה יקרא לכל העמים אין זה כי אם בית אלקים ומאחר ששם אלקים בונה ק"ך בתים הוצרכו להיות ק"ך זקינים לסדר בית התפלה שהיא בית אלקים להיות רחמים כמ"ש אכן יש י"י במקום הזה (תהלים קכא) י"י שומרך י"י צלך כמו ששם אלקים עולה צל והיו ימיו כצל אשר איננו רוא לפני אלקים כן י"ב הויות הם בצירוף שם בן ד' וכל אחד כלול מ' הרי ק"ך מן שם של י"י ז"ש י"י צלך יש ג"כ צירופי צל אצל שם של י"י.